ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИЙ ЖУРНАЛ

КЛАС

Перший у світі

танк MARK-I

НЛО – загадки без розгадок

АСТРОЛОГІЯ

Дано людині ніс. Навіщо?

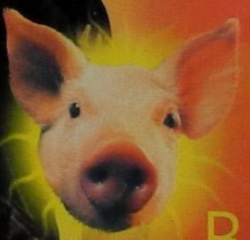

Шпигунські пристрасті

Мел Ґібсон

ВИГРАЙ ПРИЗ

6

Страшилки від... Пундика

Як завжди, на канікули відпочивати ми всім Класом поїхали. Разом з учителями. Вони, бідолашні, ввечері натомилися і спати попадали. А ми — ні, ми стійкі. Справжні хлопці — бо Киця окремо живе, з дівчатками. А ми стійкі. Світло загасили і почали страшилки на ніч розповідати. Зазвичай в Класі страшилки наш полтергейст Класний розповідає, але тепер він в астрологію з гороскопами вдарився, тому на його місце Пундик наш заступив. Брови насупив і каже:

— А ще отакий випадок був. Одна маленька дівчинка намалювала на папері чоловіка з трьома руками. А тут голос по радіо каже: «Дівчинко, гей, дівчинко! Негайно закресли одну руку!» А дівчинка не закреслює. Голос по радіо каже: «Дівчинко, гей, дівчинко! Закресли одну руку! Трирукий уже іде твоєю вулицею». А дівчинка не закреслює. Тоді голос каже: «Закресли руку! Трирукий піднімається твоїми сходами». Дівчинка не закреслює. Тут двері зарипіли, відчинилися — і до кімнати входить трирукий, простягнувши до дівчинки всі три свої паскудні руки. Дівчинка йому каже: «Тільки без рук!» І перекреслила весь малюнок. І трирукий одразу зник.

Ми мовчимо, вражені такою історією. Потім Джексон каже:

— А де ж у нього ця третя рука росла?

— На лобі,— не замислюючись каже Пундик. Наче він не раз стрічався із трируким і здоровкався з ним за руку.

— А чому на лобі? — знову каже Джексон.

— Щоб капелюх було зручно знімати, — каже Пундик.

— Зі своєї голови чи з чужої? — не вгамовується Джексон.

— З будь-якої. Яка ближче до руки.

Тут Джексон остаточно вірить у правдивість історії, а Пундик починає іншу:

— Сталося це рік тому. Одна маленька дівчинка переїхала зі своєю родиною до нової квартири. А до цієї квартири ніхто не хотів переїжджати, тому що там в одній кімнаті над ліжком висів портрет...

— Трирукого? — каже Джексон.

— Ні, дворукого, — каже Пундик. — І оцю маленьку дівчинку поклали спати саме на те ліжко. Тільки всі поснули — зойк! Батьки вбігають до кімнати дівчинки, а дворукий уже тягне до неї свої руки. Батьки йому кажуть: «Чого ти маленькій дівчинці спати не даєш?» І посунули її ліжко до протилежної стіни. Наступної ночі — знову зойк! Вбігають батьки, а дворукий уже через всю кімнату свої руки простягнув. Тоді ліжко дівчинки взагалі до іншої кімнати перенесли. От батьки поклали дівчинку спати, а самі в гості пішли. Повертаються додому, а там руки з картини вже по коридору тягнуться. Батько схопив рушницю і каже: «Руки вгору!» І все.

— А потім? — каже Джо.

— Потім цю картину в суд віднесли. І присудили її повісити.

— На стіні? — перелякано каже Джо.

— Ні, в клітці.

І всі заспокоїлись.

— Та це ще не найстрашніша історія, — каже Пундик. — Була гірша, в нашому будинку. В однієї маленької дівчинки батьки поїхали у відпустку, як-от у Колібрика. І кажуть: «Двері нікому не відчиняй». Ввечері хтось постукав у двері. Дівчинка не відчиняє. Тоді хтось стукає у вікно. Дівчинка думає: «Про вікно мені батьки нічого не казали. Тим більше на п'ятому поверсі». І відчинила вікно. І тут до кімнати залазить...

— Однорукий? — зойкає Колібрик.

— Ні, — суворо каже Пундик. — Залазить просто одна рука. Без нікого. От залізла вона у вікно — і дівчинку за горлянку хоп! Але тут у вікно влізає міліціонер, і починається у них з рукою боротьба. Кунг-фу. Тут рука як закричить: «Тільки руку не викручуйте! Я все розкажу». І от рука розповідає, що її підіслав сусід. П'яничка. Він її часто підсилав, а рука звикла пляшки за горло хапати і переплутала — маленьку дівчинку схопила.

Всі мовчать. Але сказати нічого вже не наважуються.

— А от ще історія,— каже Пундик.— Було це опівночі. Одна маленька дівчинка тільки заснула, аж тут з-під ліжка виїздить безрукий і каже: «Дівчинко, гей, дівчинко! Дай свої руки поносити!»

— А дівчинка? — ледь чутно каже Колібрик.

— А дівчинка відстібнула руки і йому простягає. «Бери, — каже, — назовсім. Я запасні маю». А той руки в ноги — і тікати.

— У нього що, і ніг не було?..

Але відповіді ми недочекалися. Бо тут зарипіли двері і до кімнати зайшла маленька дівчинка.

— А-а-а! — заволали усі. І більше за всіх сам Пундик. Бо маленьку дівчинку звуть Киця.

— Попереджаю ще раз! — суворо каже Киця. — Хто вранці прийде до їдальні з брудними руками, залишиться без сніданку!

І тут ми всі перелякалися насправді. Тому що це найстрашніша страшилка.

Клас! ігри
№ 6 '99

Літо

Закінчився рік навчальний!
Літо, сонце, море, пальми,
жовтий пляж, ліси зелені,
ігри, танці, теревені.
Не відмовимось ніколи
відпочити після школи.

Таж і наші педагоги
спокій матимуть, небоги.
Але ніде правди діти —
так, канікули — це час,
за який повинні діти
підрости на цілий клас.

Дано людині ніс. ..... В-Г
Книжка для Киці ..... Д-Е
Музичний слух ..... Є
Іменинні пироги ..... Ж
Хто сказав «Няв»? ..... З-И
Чотири колеса: «Мерседес» ..... І-Ї
Who is хто: Мел Гібсон ..... Й-К
Перший у світі танк Mark I ..... Л-М
НЛО — загадки без розгадок ..... Н-О
Арифметика природи ..... П
Мадагаскар ..... Р
Астрологія ..... С
Хто ти за гороскопом? ..... Т
Класний гіпертест ..... У
НОЧВИ-Клас! ..... Ф
Лікбез для хлопців ..... Х-Ц
Шпигунські пристрасті ..... Ч-Ш
Тріо «Ліцей» ..... Щ
Феномен Prodigy ..... Ю

- **Квітка папороті**
  Як молодь на свято
  Купала
  цю квітку на щастя шукала.
- **Таємниці кросвордів**
  Осло, Норвегія, фюльке, фіорди —
  вікінги дуже любили кросворди.
  Інші народи також не відстали —
  так ці розваги народними стали.
- **Майкл Джордан**
  Вчи, Миську, математику,
  татусь йому казав.
  Учив, учив і так-от він
  баскетболістом став.
  Який зв'язок, ти
  хочеш запитати?
  А прочитай —
  і будеш знати.
- **Ігротека**
  «Мандрівник», «Кулькобол»,
  «Золотий черевик».
  Тут у назвах прикол,
  до яких ти не звик.
  Ще до них додаємо
  «Дзеркальні слова» —
  тобто гру, що для нас
  також досить нова.
- **Логічні задачки**
  Щоб голова працювала як треба,
  ми їх друкуємо саме для тебе.
- **Головоломки**
  Для них, кажуть, мати здорово
  IBM-сумісну голову.
- **Японські кросворди**
  Часто тут сховані різні істоти —
  тигри, собаки, ведмеді, єноти...
- **Орігамі**
  Звірів тут зустрінеш паперових,
  чорно-білих або кольорових.
- **Інтерспорт**
  Вітер гучно свище в вухах,
  бризки
  забивають ніс.
  Ні пера тобі,
  ні пуху,
  щастя, друже
  серфінгіст!

«КЛАС!»
пізнавально-розважальний журнал
Реєстраційне свідоцтво КВ №1929
Передплатний індекс:
українською мовою 40240
російською мовою 22571
Виготовлено в Україні

Видавець фірма «W» ltd
282008, м.Тернопіль, а/с 525
тел./факс (0352) 22 90 05, 25 04 98
e-mail: *admin@class.ssft.ternopil.ua*

Головний редактор *Во Вік*
Головний художник *Олег Кіналь*
Художники *Сергій Шемета, Андрій Урбан*
Відповідальний секретар *Анатолій Саган*
Набір та коректура *Олександра Вовк*
Технічний супровід *Андрій Зеленський*
Верстка *Олена Березовська*
Шеф-редактор *Володимир Головач*

Розповсюдження "Школярик"
тел. (0352) 22-90-05, 22-23-97
Кольороподіл "Школярик"

Для "Класу" писали, малювали і фотографували:
Віктор Мішньов, Костянтин Меліхан, Ігор Меттер, Петро Лейко, Ольга Косович, Михайло Маслій, Тарас Кузів, Василь Питель, Володимир Сушкевич

© «W» ltd, 1999
При частковому чи повному передруку текстів та відтворенні графічних матеріалів журналу «Клас!» посилання на журнал обов'язкове.

ДАНО ЛЮДИНІ

Коли Киця зайшла до Класу, ніхто навіть не помітив. Не тому, що ми на Кицю зовсім уваги не звертаємо, ні. Часом звертаємо. Але цього разу нам було не до Киці — всі захоплено дивилися, як Колібрик капустить негідників з «Дум-Думу» на Класному комп'ютері. Негідники ховалися за рогами, кидали в Колібрика блискавки, стріляли з автоматів і гранатометів — та наш вундеркінд не залишав їм жодного шансу! Перемога була близька, аж тут...

Першим здивувався Класний комп'ютер. Він зупинив гру і видав на дисплей запитання «What is it?» Ми й самі зупинилися і почали гарячково міркувати — що ж воно, до біса, таке? На екрані — море крові, гори трупів, а пахне... Не могилою пахне — коханням!.. Що за запах, звідки?..

І тут всі наші носи озирнулися до Киці. Вона стояла горда і неприступна, як Шовковський у воротах «Динамо». Тільки очі в неї сяяли так, ніби вона три тістечка з'їла.

— Шанель номер п'ять, — сказала Киця. — Во Вік подарував. Зрозуміли, телепні?

Ми не зрозуміли. І тільки Колібрик-мокрушник сказав:

— Все, гру закінчено. «Шанель» — то такі жіночі духи, запах яких заворожує чоловіків до нестями. Під такий аромат убивати навіть комп'ютерних негідників просто несила. Game over!

Тут ми всі обурилися: давай, мовляв, грати далі, хіба можуть якісь духи нам таку цікаву гру перебити!.. Але обурились не так сильно, як сподівалися — певне, парфуми таки далися взнаки, якось затишно і мляво стало. А Колібрик і пояснив...

ЧИ ВМІЄШ ТИ ЧИТАТИ НОСОМ?

Якось відразу після повернення з космічного польоту вчені спитали космонавта Соловйова, що найгостріше відчув він, знову торкнувшись земної поверхні? І космонавт, ні на хвильку не замислюючись, сказав: «Запах!»

В історії Землі найдавнішим засобом контактування та обміну інформацією між живими істотами був і лишається обмін запахами. Більшості тварин нюх і сьогодні допомагає на відстані розпізнавати ворога і друга, знаходити їжу і пару для подружнього життя. Вченим вдалося виділити сім головних запахів: ефірний, камфорний, мускусний, квітковий, м'ятний, гострий і гнильний. Людина, звісно, не пошукова вівчарка. Протягом тисячоліть ми сильно розгубили здатності до нюхання, які мали наші предки тоді й зберегли всі хижаки до сьогодні. Та все одно будь-яка людина здатна розрізняти до 2000 запахів. А спеціалісти з парфумів — навіть у 5 разів більше!

Але таємницю запаху так досі й не розгадано. Чому на Землі все пахне, а в Космосі — не пахне ніщо? Чому одні аромати заспокоюють, а інші — дратують? Або чому маленькі метелики відчувають одне одного за кілька кілометрів навіть у безвітряну погоду?..

Приміром, чому не варто зв'язуватися з бджолами поблизу вулика? Тут теж все залежить від запаху. Варто навіть випадково прибити одну бджолу, як вона відразу починає виділяти запах тривоги — і тоді решта її смугастих родичів, що відчули цей запах, кинуться на тебе гуртом. Звісно, тобі непереливки. Але й бджіл зрозуміти можна — вони рятують свій головний скарб — мед.

А коли ти виходиш на прогулянку зі своєю собакою, то досить часто трапляється так, що її неможливо відірвати від якогось зовні нічим непримітного місця — щось нюхає, не підводячи голови. Справа в тому, що саме тут залишили свої «мітки» інші собаки. А песик «читає» ці повідомлення — приблизно так само, як ти читаєш журнал «Клас». Тільки ти читаєш очима, а собака — носом. Бо нюх для нього — найголовніший орган чуття.

Отже, якщо ти не вмієш читати носом, то ти, принаймні, не собака. Тож нічого обзиватися в школі.

ЗАПАХ ПАМ'ЯТІ

Здебільшого люди не звертають уваги на запахи, що супроводжують їх у повсякденному житті, а надто це стосується пахощів тонких і делікатних, малопомітних. Проте непомітно для нас органи чуття їх все одно фіксують, а пам'ять зберігає — адже жодна подія в житті не минає без якихось особливих запахів. Приміром, варто тобі випадково почути запах ліків, як ти одразу згадаєш, коли тобі було боляче. А запах вогнища мимоволі викличе у тебе спогади про веселий похід у шостому класі, коли ти збирав хмиз і випадково торкнувся руки однієї дівчинки, в яку зразу закохався... Ех!..

А насправді — це всього-навсього кілька духмяних молекул потрапили на мізерну діляночку слизової оболонки твого носа. І все — ти вирушив у мандрівку за спогадами...

«Тільки-но повернувся з лісу, де шукав і знайшов багато грибів, — писав Олексій Толстой. — Мені якось розповідали про вплив запахів і про те, як можуть вони нагадати і відновити в пам'яті те, що було забуте вже багато років. Мені здається, що лісові запахи здатні до цього у найбільшій мірі... От зараз, нюхаючи рижик, я побачив перед собою, як у блискавиці, все моє дитинство у всіх подробицях до семирічного віку».

А герою Марселя Пруста в книзі «У пошуках втраченого часу» відновити в пам'яті картини далекого минуло

НІС. НАВІЩО?..

го допоміг аромат печива, що його колись пекла тітонька. Про цю здатність запахів відновлювати пам'ять знали ще наші далекі предки. Індійські браміни носили на паску флакончики з рідкими пахощами — коли в житті ставалася якась радісна подія, вони притискали флакончик до носа. Сильний аромат об'єднувався в одне ціле з радісними відчуттями. А через багато років, особливо в годину горя чи нещастя, досить було знову відкоркувати заповітний флакончик, щоб добрі спогади заполонили твою уяву з дивовижною ясністю.

Може, і нам не завадило б носити із собою такий «нюхальний нотатник»?..

ПІТНІЙТЕ НА ЗДОРОВ'Я!

Кожна людина має свій особливий, ледь чутний запах, притаманний тільки нам — і більше нікому. Та психологи кажуть, що саме цей наш запах допомагає обрати майбутнього чоловіка чи дружину. Недарма навіть у народі існує такий вислів — «знюхалися».

Кохана людина завжди смачно пахне, і навіть запах поту здається приємним. Середньовічні лицарі, вирушаючи в далекі мандри, завжди брали з собою хоча б хустинку коханої прекрасної дами, щоб у часи смутку можна було вдихнути рідний запах. А на Філіппінах і досі кохані перед розставанням обмінюються одягом — з тою ж таки метою.

Учені навіть провели такий дослід: фотокартку зовсім негарного чоловіка вони просякували ферментом, виділеним з чоловічого поту. І на превеликий подив учених, жінки знаходили цього чоловіка вельми привабливим!

Запах — це своєрідний паспорт людини. Або, принаймні, службове посвідчення. З фотокарткою і зазначенням місця роботи та посади. Приміром, залізничник за запахом відчутно відрізняється від кухаря. А пожежник — від телятниці. Це зрозуміло. Але й будь-який начальник (президент, прем'єр-міністр, шеф-редактор) пахне набагато яскравіше і привабливіше, ніж його підлеглі. Навіть учитель більш пахучий за учнів! Це відбувається тому, що він підсвідомо виділяє найбільшу кількість «феромона домінантності» — так ця речовина називається по-науковому. А ми в таких ситуаціях говоримо, що людина пахне силою.

У давні часи, готуючи китайських і японських воїнів, їх, крім усього іншого, навчали й відчувати запах противника. Того ж самого навчають сьогодні бійців карате, айкідо, боксерів. Боягуз пахне інакше, ніж сильна, зла й упевнена в собі людина, тому що від переляку в організмі відбувається потужний вибух гормонів, які народжують запах страху. Що це означає на практиці?.. Зустрівши велику собаку або незнайомця в темному дворі, ні в якому разі не лякайся, стримай свій страх, посміхнися — інакше твій запах страху може викликати у них неспровоковану агресивність. От що це означає на практиці — ніколи нікого не бійся!

ЗАПАХИ ЛІКУЮТЬ

Ще давні східні лікарі використовували запахи для діагностики. Не маючи сучасних приладів, вони вдало користувалися власним нюхом. Хворого на тиф визначали за ароматом свіжоспеченого чорного хліба, а хворого на золотуху — за запахом скислого пива.

В сучасному Лондоні є незвична аптека. Там не купиш аспірину і не одержиш на здачу жуйку «Орбіт без цукру». Натомість у напівтемному підвалі на великих полицях там стоїть безліч флаконів з етикетками: «Сосна», «М'ята», «Виноград», «Ломиніс»... Тут зберігається роса, зібрана з квіток і листя цих рослин. Ці еліксири здатні зробити людину веселішою, енергійнішою, розумнішою. Тут продають запахи. Наприклад, аромат гірчиці здатний розвеселити людину, запах маслини додає розуму й поміркованості, пахощі гірської троянди розвіюють нічні кошмари.

Засновником аромотерапії став англійський лікар Едвард Бах. Ще в 30-ті роки він з'ясував, що нагріта сонцем роса квітів вбирає в себе цілющі сили. Потім він багато років проводив досліди з ароматами різних рослин. І з'ясував, що аромат дуба може вилікувати боязкість, водяна фіалка заспокоює, запах вівса відновлює розумові сили... Та хіба все перелічиш! А головне — ці медичні засоби абсолютно чисті й нешкідливі. Ними не отруїшся через передозування, як це частенько буває з традиційними ліками.

Комп'ютеру смакує «Шанель»

На жаль, людина XX сторіччя практично втратила нюх і полюбила запахи, від яких ще років сто тому просто знепритомніла б. Якщо наші батьки відчувають ностальгію за запахами сосни, троянди, лілії, скошеної трави, якщо їм досі подобається аромат мила та свіжоспеченого хліба, то вже нам, дітям мегаполісів, більше до вподоби запахи палаючих покришок, асфальту, авіаційного пального, пластмаси... Втім, самі знаєте, що нас збуджує найбільше. Бо в лісі — майже не буваємо, в поле ходимо тільки під конвоєм учителів, а про походи з вечірніми вогнищами майже забули... Однак розумні капіталісти хоча б штучно намагаються відновити нюх своїх працівників. Тамтешні психологи радять насичувати повітря службових приміщень ароматами лимона, жасмину та евкаліпту — вони підвищують працездатність і зменшують сонливість. Більшість комп'ютерних компаній спеціально проводять таку ароматизацію, щоб вберегти своїх спеціалістів від перевтомлення. Бо запах — то сильна річ!..

Так сказав Колібрик. Тут Киця впритул наблизилася до комп'ютера. Дисплей двічі кліпнув, і на ньому висвітився напис: «Кайф! Скільки коштують твої духи?»

Краса моя

Книжка для дівчинки

Здрастуй, Кицю моя невблаганна! Слово честі — я помив руки. Два рази. Навіть з милом. Тому дозволь мені взяти в одну чисту руку папірець, у другу — кулькову ручку і написати тобі чергового листа. Згода?.. Ура! І для початку пропоную тобі зацікавитися біблійною притчею про дві маслини. Натяк зрозуміло?.. Тобто — не проси для себе рудого волосся, яскравих вуст і зелених очей. У тебе, Кицю моя найгарніша, все є для того, щоб причаровувати хлопців. Найголовніше тут — правильно скористатися тим, що подарував тобі Бог. Тобто — створити свій особливий стиль, свій неповторний образ. Про це і поговоримо.

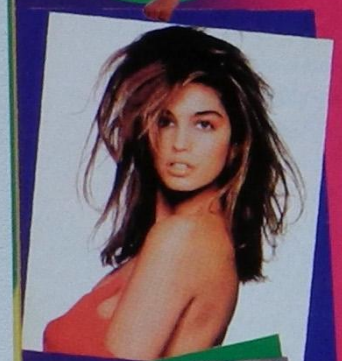

Притча про дві маслини

Один чернець вирішив виростити маслину. І попросив у Бога дощу — аби вологи напилася. А потім попросив сонця — аби юна маслина зігрілася. А ще — морозу, щоб деревце загартувалося. Все дав Бог — і дощу, і сонця, і морозу. Та наранок маслина загинула.

Пішов бідолашний до іншого ченця. Бачить — чудова маслина квітне в того. Розповів чернець про свої молитви до Бога і запитує: «Як тобі вдалося виростити маслину?»

А другий і каже: «Твоя помилка в тому, що ти просив привілеїв для свого дерева. А я сказав так: «Господи, ти створив дерево — тож дай того, що йому потрібно: бурю, дощ, мороз — тобі краще знати». Тому й виросла ця красива маслина».

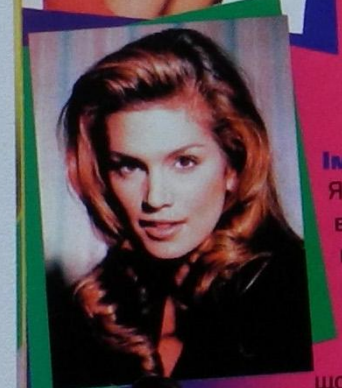

Імідж — зброя, та не холодна

Як відомо, більшість хлопчаків, прагнучи привернути до себе увагу якоїсь дівчинки, починають активно сіпати її за кіски, штовхати в коридорі і бити рюкзаками по голові. Розумію, це не завжди приємно — однак саме у такий спосіб хлопці ніби натякають тобі, що готові вже зараз закохатися.

Втім, не раджу користуватися такою методою, якщо сама хочеш привабити якогось пацана — наслідки будуть цілком протилежними. Твоя зброя — твій імідж. У перекладі з їхньої на нашу — *образ, вигляд, враження.*

Можливо, ти сама звернула увагу на те, що хлопці не обов'язково закохуються у найкрасивіших дівчат. Краса, звісно — страшна сила. Але фінські холодильники «Розенлеф» теж мають красиві форми — однак ніхто в них не закохується. Питання: чому?..

Відповідь даю зразу: бо холодильники! От і деякі наші красунечки настільки захоплюються власною вродою, що тепла від них не дочекаєшся до третього льодовикового періоду.

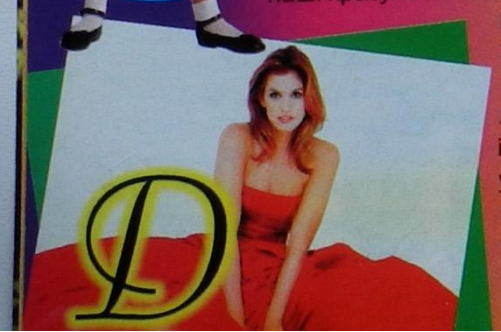

А зовсім поруч — не надто ідеальне створіння, за яким упадають всі хлопці з Класу та решти шкіл незалежної України. Питання: чому?..

Відповідь: бо вона так хоче! Бо вона створила свій стиль, свій образ, свій імідж!

«Мистецтво подобатися, — кажуть спеціалісти-психологи, які люблять себе називати іміджмейкерами, — є таїна, яка або дарується природою, або набувається, і в обох випадках гідна поваги і заздрощів».

Повага і заздрощі

Колись ніхто у світі не знав, що існує така дівчина на ім'я Сінді Кроуфорд. Колись — бо тепер про неї знають усі. Якщо якась багата компанія хоче успішно продати свій товар, вона сплатить страшенні мільйони доларів, аби тільки залучити до реклами саме її — Сінді Кроуфорд. Між нами — далеко не найгарнішу жінку світу. Питання: чому?..

Відповідь: вона — особистість з неповторним іміджем! Не дарма народна мудрість наголошує: «Не родись красивою, а родись щасливою». Тобто навіть будучи невимовно красивою, можна на все життя залишитись невдахою, якщо не маєш розуму і не вмієш створити власний привабливий імідж. Мільйони дівчаток мріють стати фотомоделями, однак такими стає одна на тисячу. А з них лише одиниці перетворюються на справжні скарби. Як-от Сінді Кроуфорд. В чому її секрет? Вона розумна й приваблива. Мене не надто вражають суто фізичні дані супермоделі світу: зріст 177, обсяг талії 58, обсяги грудей і стегон — по 86 сантиметрів. Бачив і більш вражаючі цифри. Однак Сінді прита-

НЕВИМОВНА!

манна тонка манера висловлювати свій душевний стан. Щоразу, спілкуючись з нею, неодмінно підпадаю під вплив її казкової привабливості, зачаровуюсь знову і знову. Погляд її — таємничий, рухи — пластичні, настрій — доброзичливий... Такі люди у 99 випадках із 100 здатні звести співрозмовника з розуму.

Втім, Кицю моя заздрісна, ти даремно вважаєш, що Сінді краща за тебе. Аж ніяк! Просто вона, як і ти, не схожа на решту — тим і причаровує. Вона поцупила в природи і створила свій імідж. Не просила зробити стегна тоншими, груди більшими і прибрати родимку з губи — вона просто скористалася тим, що в неї було з самісінького початку. От і весь секрет.

Домашній візажист

Візажист — то така людина, яка займається твоїм обличчям: його виглядом, чистотою та макіяжем. На жаль, чимало людей, які успішно застосовують у своєму житті народну мудрість: «За обличчям стрічають, за розумом проводжають», — чомусь наголос роблять на останній частині мудрості, геть чисто забуваючи про першу. Але ж насправді стрічають-то за обличчям!.. Тому про нього варто потурбуватися — хоча б для першого враження. А обличчя часом потребує певного макіяжу — цим словом спеціалісти називають декоративну косметику обличчя.

Щоправда, деякі твої подружки, Кицю моя ясноока, прагнуть скласти невимовне враження за допомогою такого макіяжу, що більше нагадує забарвлення індіанця, який вийшов на стежину війни. Що часом і призводить до бойових дій з нами, тупоголовими хлопцями.

Аби такого не сталося, пропоную дослухатися думки сьогоднішнього нашого домашнього візажиста — Карлоса Віялоне, котрий представляє знану фірму «Кристіан Діор».

— У мене було всього дві губні помади, тіні чотирьох кольорів та один вид пудри. І з отаким «багатством» я створив одну з найкращих колекцій «високої моди», яку представляли найзнаменитіші паризькі моделі. Це — як у дитини: якщо вона має безліч іграшок, вони швидко набридають усі, а якщо одна — дитина вовтузитиметься з нею годинами, бо починає працювати фантазія!

Я не прихильник великої кількості засобів для макіяжу. Просто перед тим як гримуватися, треба виробити власну концепцію. Адже навіть однією помадою дівчата користуються порізному. Одна фарбує як доведеться. Інша бере олівчик, малює красиву лінію рота, а вже потім ретельно маже губи. До того ж і зуби не забуває почистити.

Переконаний, що найкращі поради щодо макіяжу дівчині може дати її бабуся. Мене цієї професії теж навчили жінки. Гримуючи їх, я спочатку в кожній з них шукав Бріджит Бардо або Софі Лорен. Та згодом зрозумів — шукати треба її саму. Бо кожна жінка — неповторна.

Існують пудри, які здатні приховати маленькі недоліки обличчя. Я б радив удень користуватися бежевими пудрами, а ввечері — дещо рожевими: ці кольори найкраще підходять для денного і вечірнього освітлення.

Якщо потрібно створити ілюзію густих вій, не обов'язково накладати кілограми туші. Треба взяти чорний олівчик для очей і пофарбувати ним коріння вій. Повір, коли ти потім накладеш туш, вони справлять враження дуже «багатих».

Ще одна порада: бажано не помилятися у виборі одягу! Якщо ти вдягла плаття, котре тобі не пасує, то змушена будеш і макіяж носити невластивий — бо інакше він не відповідатиме обраному стилю та гамі кольорів. Тому й почуватимешся ти ніяково.

Сьогоднішня мода нагадує моду 70-х років. Бліда губна помада коричнево-бронзових тонів — удень, бордова або червона — ввечері. До неї додається лак для нігтів такого ж кольору. Брови — тонкі, «арочної» форми. Рум'яна застосовуються рідко і так, що їх майже не видно. Пудра також практично невидима на обличчі. Отака сьогодні мода на макіяж.

Імідж — завжди імідж!

Зараз я розкажу про те, що тебе, Кицю моя малесенька, аніскільки не стосується. Але ще раз нагадує, що значить імідж у житті жінки. Отже...

Англійська королева Єлизавета вирішила провести щось на зразок генеральної репетиції... власного похорону. І нікого це не здивувало! Стара Леді чудово знає, що ця прикра, та неминуча подія колись таки станеться, тому-то й вирішила потурбуватися про підтримання свого іміджу Королеви!

Вона приміряла труну, дала вказівки щодо розташування телекамер, розробила електричну схему освітлення події. І це не якесь навіженство — це підтримування того іміджу, який Гранд-леді Великої Британії набула протягом свого життя.

От що таке імідж справжньої жінки!.. Втім, у наступному листі я ще повернуся до цієї теми. Бувай, Киценько!

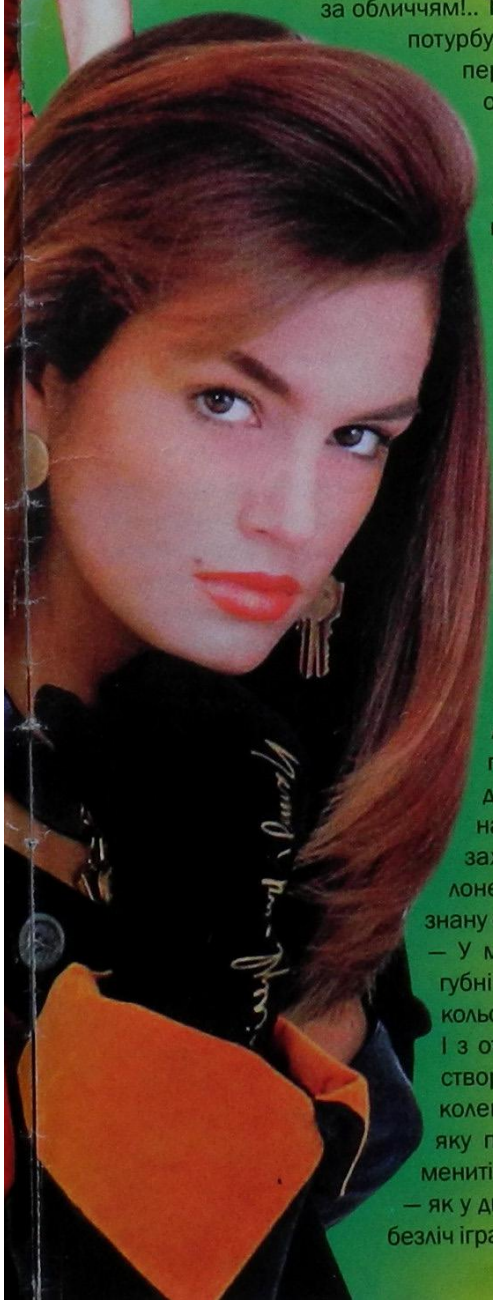

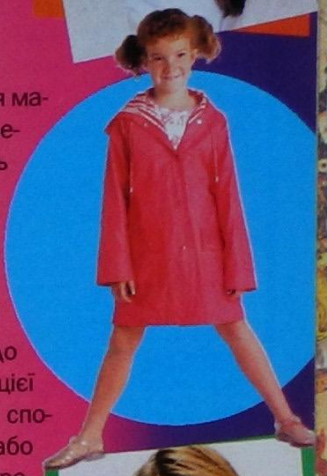

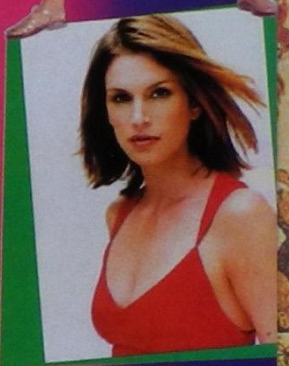

РОЗТРОСТАЙ ПОШИРШЕ ВУХА!

Особисто я одного разу ледь не знепритомнів, дивлячись по телебаченню програму «Як стати зіркою». Зібралася в студії сила-силенна прихильників Олександра Пономарьова — і всі прагнули заспівати якусь його пісню. І заспівали... Спочатку я подумав, що у мене телевізор зламався і звук паплюжить. Почав крутити ручки — не допомагає. Всі співають поміж нот, мелодії не чують, ритму не відчувають... Отоді я і заточився... Бо навіть гадки не мав, що деякі люди не вміють не тільки співати, але й узагалі чути. Який жах!.. Але довго жахатися мені наскучило, і я пішов до самого Олександра Пономарьова запитати, чи можна поліпшити свій музичний слух? А він каже: «Можна. Принаймні, хоча б спробувати свій слух і пам'ять поліпшити — варто». А далі розповів таке.

Професійні музиканти розвинули свій слух до такого ступеня, що можуть відрізнити навіть найменшу дисгармонію. І не тільки музиканти. От водії теж миттєво чують найдрібніші відхилення у роботі машини. Хто читає вголос, швидше запам'ятовує текст, ніж той, хто читає «про себе». А якщо ти скаржишся на слухову пам'ять, то не завадить поліпшити її — для цього існують певні вправи.

1. От крокуєш ти вулицею. А повз тебе йдуть сторонні люди. Часом вони розмовляють між собою. Спробуй підхопити і утримати в пам'яті — хоч на декілька секунд — уривки цих розмов. Це знадобиться тобі тільки для тренування — самі фрази ніякого значення для тебе не матимуть, але допоможуть тобі розвинути слухову пам'ять.

2. Прагни розрізняти голоси людей, яких зустрічаєш на вулиці, і впізнавати їх потім. Кожна людина має свій специфічний голос — і дуже цікаво вивчати різні їхні типи та характерні риси. Ти помітиш, що кожна людина має свою, притаманну тільки їй манеру промовляти слова, свою інтонацію. Є навіть такі люди, які за вимовою можуть безпомилково визначити, з якої частини країни приїхала людина. Крім того, характер часто позначається на голосі, тому досвідчений спостерігач за голосом може скласти психологічний портрет незнайомця.

3. Дуже цікаво стояти в такому місці, де не видно людей, але чути їхню розмову. Спробуй скласти за голосами портрети тих, що розмовляють. А після цього подивись на цих людей і порівняй те, що ти собі уявив, з реальністю.

4. Я знаю жінку, яка відчуває найменші відмінності у кроках знайомих людей. Вона каже, що кожна хода має свої характерні особливості. Більше того — навіть характер людини часто відбивається на її манері ходити. Спробуй потренуватися і в цьому.

5. Тепер — ближче до музики. Послухай простеньку мелодію. І спробуй наспівати чи насвистіти її. Можеш для цього скористатися магнітофоном — запис власного голосу зразу підкаже твої вади. Вправа простенька — але, як не дивно, допомагає у розвитку слуху та уваги до звуків.

РЕКОРДИ ПАМ'ЯТІ

- Як повідомляє Книга рекордів Гіннесса, абсолютний рекорд пам'яті належить турку Мехмеду Алі Хамші з Анкари, котрий протягом шести годин без перерви декламував напам'ять 6666 актів Корану — точність його декламації засвідчили шість фахівців ісламу.
- Світовий рекорд у запам'ятовуванні числа «пі» — аж до 31811-го знака — встановив у 1981 році індієць Махадеван. Він промовляв цифри англійською мовою протягом трьох годин і 49 хвилин. Але 1995 року Хіроюкі Гото з Токіо побив і цей фантастичний рекорд! Японець назвав число «пі» аж до 42195-го знака.
- Звання «людина-комп'ютер» одержав у науково-дослідницькому центрі фізики високих енергій японського міста Цукуба голландець Вільям Клайн. Протягом 1 хвилини 28,8 секунди він добув корінь 13-го степеня із 100-значного числа.
- Шакунтала Деві з Індії у 1980 році помножила два 13-значних числа, які випадковим методом запропонував їй комп'ютер Лондонського коледжу — 7686369774840 і 2465099745779, — і вже через 28 секунд дала відповідь: 18947668177995426462773730.
- За даними професора Японського інституту медицини Сінагава Єсія, людський мозок за обсягом пам'яті випереджає найпотужніший комп'ютер у мільйон разів! Комп'ютер поки що має 10 мільярдів байт (10 гігабайт) пам'яті, а мозок людини — 10 мільйонів гігабайт.

А ми ще на пам'ять скаржимося!..

ТОЙОТИ

Новий Mercedes-Benz класу Е становить собою першокласний витвір дизайнерів фірми. Що робить авто одночасно класично елегантним та спортивним.

Mercedes-Benz E-320 4matic

Коли їдеш на ньому, здається, що спортивних рис він позбавлений зовсім — комфорт понад усе, хоча сотню з місця машина набирає за 8 секунд. Скоріш за все «винні» розміри автомобіля та автоматична коробка — спокійний, флегматичний агрегат.

Вся електроніка, якою доверху запханий весь Е-клас, перш за все покликана позбавити водія зайвих проблем: сів, поїхав — швидко, надійно, гарно. Максимальна швидкість — 238 км/год.

Mercedes-Benz S-Class

Найбільші та найрозкішніші в програмі «Мерседеса» — автомобілі S-класу серії W 140. Автомобілі S-класу з дуже просторим кузовом вважаються одними з найзручніших для поїздок на далекі відстані, а за вмісткістю вони тримають першість у класі «люкс».

Mercedes E 320

Mercedes S 500 (з подовженим кузовом)

Новий S-клас буквально напханий усілякими датчиками. Дощовий датчик керує работою склоочищувача, датчик освітленості автоматично вмикає фари. Електроніка відслідковує практично все. При вимиканні запалювання, наприклад, колонка керма піднімається вгору, щоб було легше виходити з машини. Як тільки запалювання вмикається, вона вертається в попереднє положення.

«Шестисотий»

Кузов з непримітним значком V 12 на боковині коло задньої стійки та шильдиком 600 S на багажнику — і ти вже бачиш, що перед тобою той самий, напівлегендарний, напіванекдотичний шестисотий мерс. Потужний мотор забезпечує машині, що важить понад 2,5 тонни, відмінні розгінні характеристики: 6 секунд — і сотня є!

Mercedes-Benz M-CLASS

Елегантний позашляховик фірми «Даймлер-Бенц АГ» становить собою незвичний синтез в автомобілебудуванні: з одного боку, завдяки новітній техніці, М-клас має найкращі показники проходжуваності, а з іншого — він відповідає усім вимогам надійності, що їх висувають до марки «Мерседес-Бенц». Цей возик однаково добре можна використовувати як для сповненої пригод та несподіванок подорожі, так і для простого виїзду за місто чи ділового вояжу.

При розгоні виявляє неабиякий темперамент — сотня за 9 секунд.

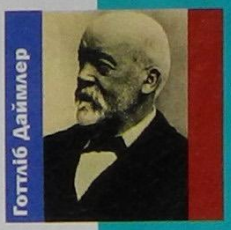

Готтліб Даймлер

Mercedes-Benz Life Jet — 300

Цей досить незвичного вигляду чи то автомобіль, чи то мотоцикл при солідній довжині, що становить майже 4 метри, оснащений двигуном, 102 кінські сили якого надають йому 100 км за якихось 7,7 секунди та дозволяють розвинути максимально 210 км/год. Конструктори «Лайф Джет» застосували оригінальну комп'ютерну систему керування: максимальний нахил може сягати 30°, причому ти почуваєшся так, наче сидиш не за кермом автомобіля, а за штурвалом «Фантома» чи «Міража».

Mercedes ML 320 (позашляховик)

Та й сам салон навіює думки про авіацію! 2-місна алюмінієва кабіна важить усього 89 кг. Водій, як і годиться, потрапляє до салону тільки зліва, при цьому його двері піднімаються догори, а єдиний пасажир відчиняє двері з правого боку спереду назад — таке собі напівретро!

Але найцікавіше в цьому авто те, що все керування «Лайф Джет» повністю взяла на себе система активного крен-контролю Ей-Ті-Сі, в якій усі системи керуються трьома (!) комп'ютерами, які постійно відслідковують дорожню ситуацію. Мало того, система запам'ятовує стиль водіння кожного нового водія та виробляє персональний алгоритм керування.

Ось такий він — «Мерседес». Машина, яка, як би то сказати, підвищує почуття власної гідності.

Mercedes Class A

Mercedes S 600

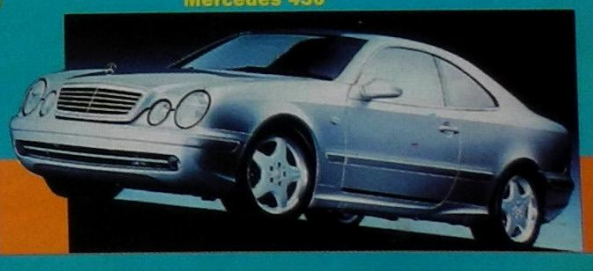

Mercedes 430

МЕЛ ГІБСОН — СМЕРТЕЛЬНА ЗБРОЯ!

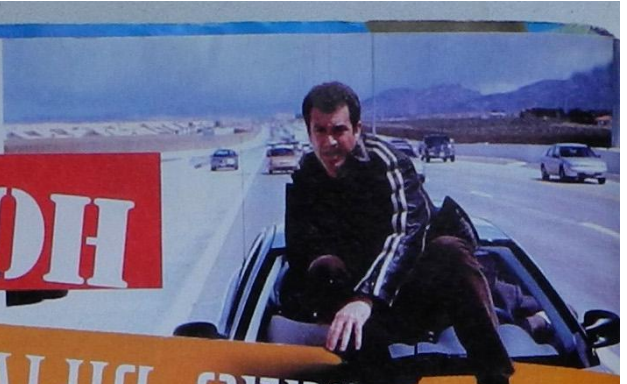

Як не дивно, в Америці ніхто не любить кепкувати з поліцейських. На вулиці це просто може вийти боком. В приватній розмові — теж, бо хто його знає, чи не з поліцаєм ти розмовляєш. А особливо поважно до тамтешніх охоронців правопорядку ставляться в американському кіно.

Щоправда, трапляються й винятки — згадайте хоча б «Поліцейську академію» або «Голий пістолет». Але винятки тому й називаються винятками, що тільки підкреслюють правило. А по-друге, у названих фільмах насміхаються тільки з поліцейських дурнуватих і нечесних, а це ще раз нагадує глядачам про престиж поліцейських хороших, котрих значно більше, ніж дурних.

А от герої-поліцейські Брюса Уїлліса, Сільвестра Сталлоне і Мела Гібсона викликають у публіки просто шалений захват!.. Що, ви не знаєте, хто такий Мел Гібсон?.. Значить, ви не ходите в кіно і не вболіваєте за долю цього суперполіцейського на прізвисько «Смертельна зброя». Тобто навіть не підозрюєте, що Мел Гібсон і на світ народився у поліцейській формі — принаймні, так вважають американці. Вперше вони побачили шаленого Мела досить давно — декого з нас ще й на світі тоді не було... Отже, у 1979 році на екрани вийшов фільм, який треба було б назвати «Шалений Мел». Але постановники стрічки чомусь засоромились і назвали героя Мела Гібсона іменем Макс. І саме цей Макс приніс акторові всесвітню славу — особливо, коли згодом вийшли фільми-продовження: «Воїн далеких шляхів» (1982) і «Шалений Макс поза Куполом Грому» (1985). В останньому фільмі Мел знявся разом з американською рок-дівою Тіною Тернер, чим особливо привабив усіх тінейджерів США. Втім, підлітки решти країн теж були в захваті від Гібсона.

Та найбільше, певне, раділи австралійці — земляк все ж таки! Так-так, як не дивно, але американець Мел Гібсон вважається австралійським актором. Хоч і народився він у Нью-Йорку далекого 1956 року, та батьки все мріяли про суттєвий підйом сільського господарства десь подалі від мегаполісу. Тому згодом і перебралися на Зелений Континент. Як на мене, краще б вони обрали нашу українську Варняківку, але Мелові тато з мамою обрали чомусь Австралію. Саме там і минуло його щасливе дитинство у чудовій компанії — у Мела десятеро братів і сестер!

Спочатку він аніскільки не прагнув бути актором, все вибираючи собі якусь цікавішу професію — льотчиком стати, журналістом чи взагалі на родинній фермі залишитися?.. Але тут ініціативу в руки взяла старша сестра Мела. Разом з ініціативою вона взяла в руки перо, папір — і написала листа до Австралійського Національного інституту драматичного мистецтва. Мовляв, прийміть мого братика в актори, він талановитий.

«Ну гаразд, — сказав Мел, — чого впиратися: акторам, напевне, теж непогано платять». І поїхав на екзамени. І поступив до інституту! Без будь-якої підготовки! Щастить же декому!..

І почав він учитися. Аж тут сталася подія, яка перевернула все життя Гібсона: режисер Джордж Міллер запросив молодого актора на проби у фільмі «Шалений Макс». Останнього вечора хлопець примудрився з кимось побитися і з'явився на зйомку з ліхтарем під оком і розбитою губою. Та, напевне, режисер саме таким і уявляв собі героя апокаліптичного фільму — і негайно затвердив Гібсона на головну роль! Так почалася слава.

Про блакитноокого красеня дізнався весь світ. Тому не дивно, що на початку вісімдесятих років Гібсон повертається до Америки, де продовжує поліцейські подвиги у численних (хоча й маловідомих) фільмах. Аж поки не з'являється неперевершений фільм «Смертельна зброя». Таке прізвисько носить герой Мела Гібсона (і знову ж таки

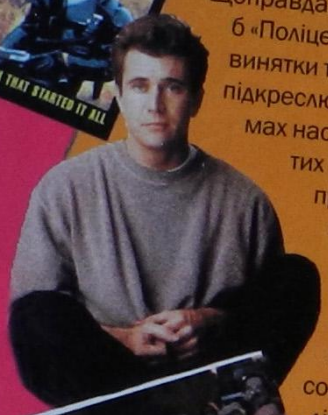

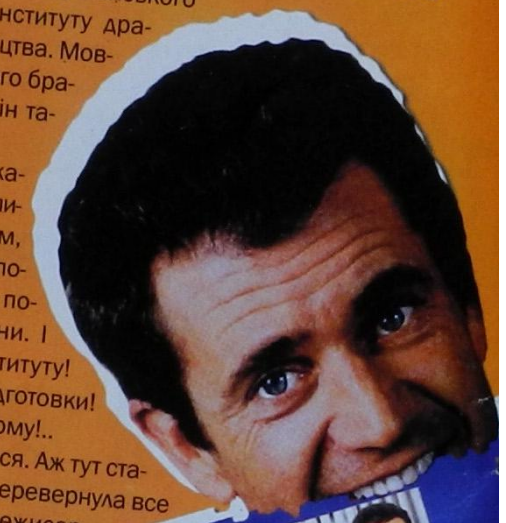

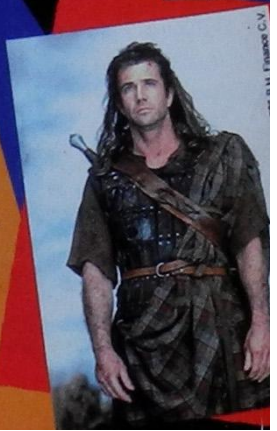

Повне ім'я:
Мел Колумкайл Джерард Гібсон
Заняття (наче ви не знаєте):
актор, режисер, продюсер
День народження:
3 січня 1956 року
Зріст: 1 м 78 см
Вага: близько 70 кг

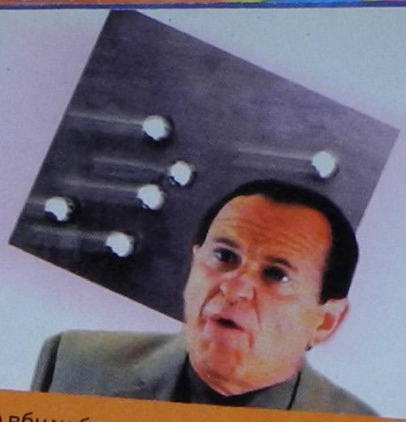

Родина:
дружина — Робін Мур;
діти — Ханна, Едвард, Кристіан, Уїльям, Луї, Міло

Fan mail: c/o
International Creative
Management
8942 Wilshire Blvd.
Beverly Hills, CA
90211, USA

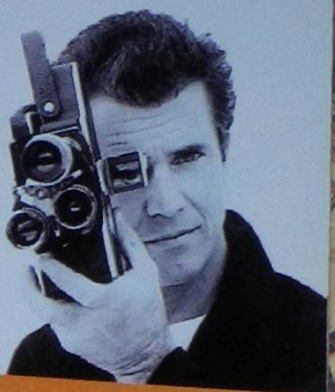

Who is who?

— поліцейський!), дружину якого вбили бандити і відтак він без тіні страху лізе на рожен. Немає такої загрози, яка б налякала Гібсона — це його жахаються всі бандити та гангстери з мафіозами. Ну як не полюбити такого героя!..

Фільм виявився настільки привабливим і виграшним для продюсерів, що вже 1989 року було випущено другу серію «Смертельної зброї», потім — третю... А торік з'явився і четвертий варіант!.. Жоден з кінофільмів Америки (не плутайте з дешевими телесеріалами) не мав такої кількості продовжень. До того ж від початку зйомок минуло ледь не 15 років — а Гібсон все такий же молодий і відчайдушний. Просто диво!..

А ще одне диво полягає в тому, що Мел Гібсон не прописався на все життя у поліцейській дільниці. Несподівано для всіх він легко скинув із себе імідж охоронця правопорядку і перетворився... на злодія. І не просто на якогось кишенькового — на торговця наркотиками. Сценарист Роберт Таун вирішив зняти фільм «Вогняний світанок», де головний герой — саме наркоторговець. Чимало відомих голлівудських артистів навідріз відмовились від такої жахливої ролі — кому до вподоби підривати свій «позитивний» імідж? Публіка може подумати, що ти сам також бавишся наркотиками — а цього в Америці не пробачають...

Однак Гібсон, якого теж давно вже знали з «позитивного» боку, прочитавши сценарій, сказав:

— Так, я буду це грати. У сценарії зображено живу людину, з її негативними рисами, але яка хоче повернутися до чесного життя. Це дуже цікава робота для актора. А який я насправді — всі знають. Знають, що я живу всі ці роки з однією жінкою, що в нас шестеро дітей, що у перервах між зйомками я не продаю наркотики, а живу на своїй фермі. Колись, щоправда, любив пиво, але тепер і його пити покинув. То чого ж мені боятися?..

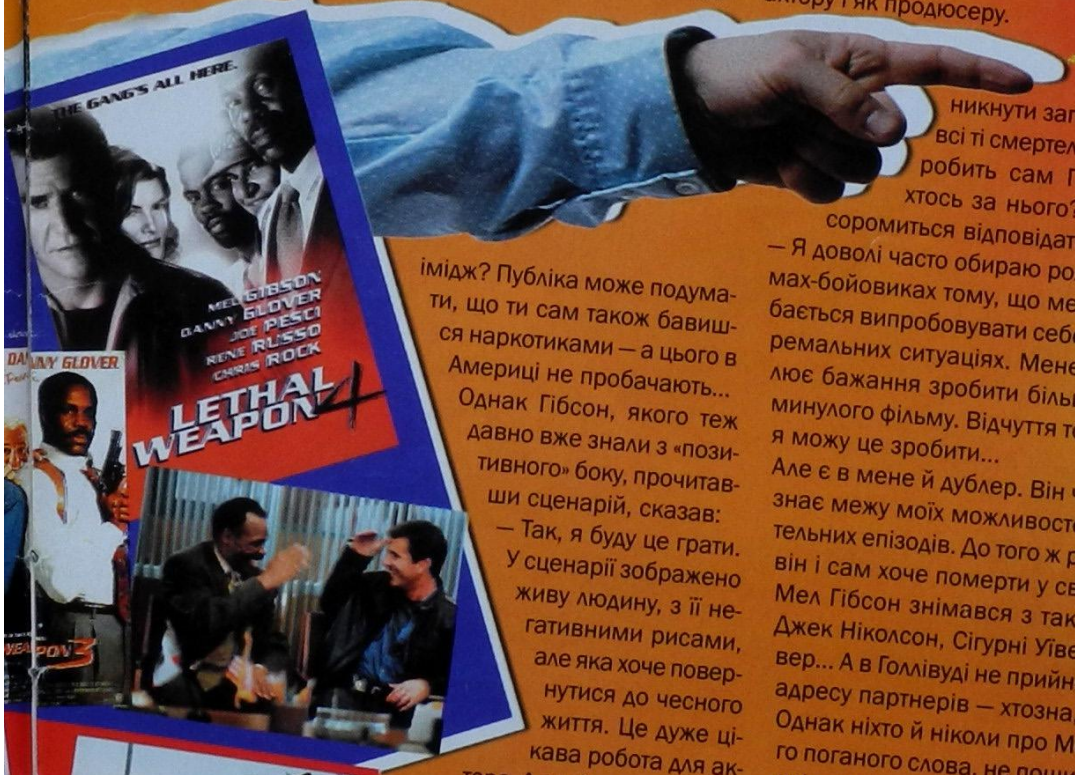

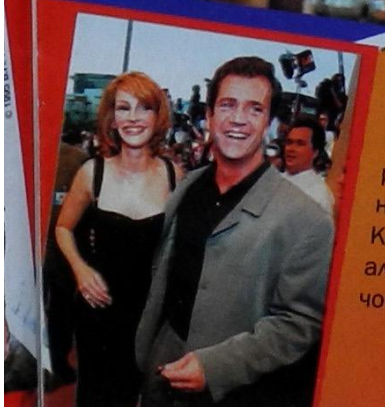

Робота Мела Гібсона сподобалася не тільки йому самому. Успіх був такий приголомшливий, що знаменитий кінорежисер Франко Дзефіреллі запросив Мела на роль Гамлета у своїй стрічці. Гамлета! Принца Датського!.. Про таку роль мріють всі актори — але зіграти Гамлета щастить дуже небагатьом. А Гібсон — зіграв. Бездоганно.

Та сам Гібсон аніскільки не запишався таким успіхом:

— Роль Гамлета — все одно, що роль Ісуса Христа. Вона може назавжди згубити актора. Після неї треба або взагалі припинити зніматися, або міняти амплуа. Щоб про тебе згадували не як про Гамлета, а як про актора.

Сказав — і зробив! Як справжній чоловік. І ось він знову б'ється з негідниками у «Пташці на дроті» та в черговому фільмі із серії «Смертельна зброя».

Як режисер Мел Гібсон спочатку зняв «Людину без обличчя», а вже друга його стрічка — історична драма «Хоробре серце» — не тільки викликала захват у публіки, але й одержала п'ять «Оскарів» — це найвища нагорода Американської кіноакадемії! А самому Мелу дали двох «Оскарів» — як актору і як продюсеру.

До речі, може виникнути запитання: а всі ті смертельні трюки робить сам Гібсон чи хтось за нього? Мел не соромиться відповідати:

— Я доволі часто обираю ролі у фільмах-бойовиках тому, що мені подобається випробовувати себе в екстремальних ситуаціях. Мене захоплює бажання зробити більше, ніж минулого фільму. Відчуття того, що я можу це зробити...

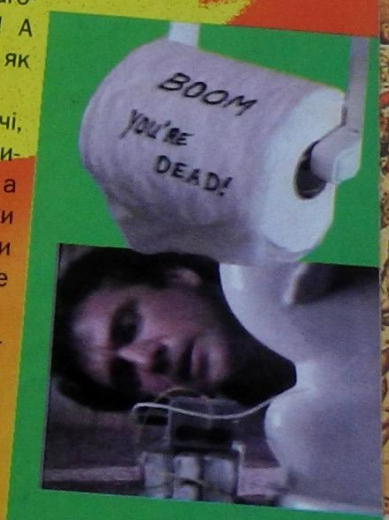

Але є в мене й дублер. Він чудово знає межу моїх можливостей і дозволяє все, крім смертельних епізодів. До того ж робить це дуже коректно. Втім, він і сам хоче померти у своєму ліжку в старості.

Мел Гібсон знімався з такими «крутими» акторами, як Джек Ніколсон, Сігурні Уївер, Джулія Робертс, Денні Гловер... А в Голлівуді не прийнято говорити ласкаві слова на адресу партнерів — хтозна, що там буде завтра?

Однак ніхто й ніколи про Мела Гібсона не сказав жодного поганого слова, не поширив жодної образливої плітки. І це попри те, що сам Мел любить розігрувати партнерів на знімальному майданчику. А що це означає?..

А це означає, що його таки справді поважають. Він — кумир підлітків. Він — герой. А героїзм Гібсона — то справді смертельна зброя!

Найперший у світі танк

MARK-I 1916 рік

15 вересня перша світова війна вступила в нову епоху. Під час жорстокої битви англійська армія атакувала німецьку лінію фронту під французьким містом Флер. Німецькі солдати були шоковані видом цілої шеренги дивних самохідних засобів. Таких чудовиськ ще ніхто не бачив! Так на театрі бойових дій відбулася танкова прем'єра.

Як усе починалось

У першу світову ворогуючі сторони викопали не одну сотню кілометрів окопів, що знаходились один напроти іншого. Окопи загороджували колючим дротом та зміцнювали їх захист кулеметами. Англійські інженери постаралися на славу — придумане ними чудовисько за їхніми розрахунками мало не лише легко проходити всі окопні загородження, а й знищувати все живе, що там знаходилось.

Коли ще тільки велися конструкторські роботи зі створення небаченої досі техніки, все, що так чи інакше було пов'язано з бойовою машиною, було сховано за такою завісою таємничості, що навіть робітники — безпосередні виконавці проекту — щиро вірили, що те, над чим вони працюють, — всього-навсього цистерна. Справа в тому, що англійське **tank** — те ж саме, що наше «цистерна», «чан». Такою була кодова назва засекреченої техніки.

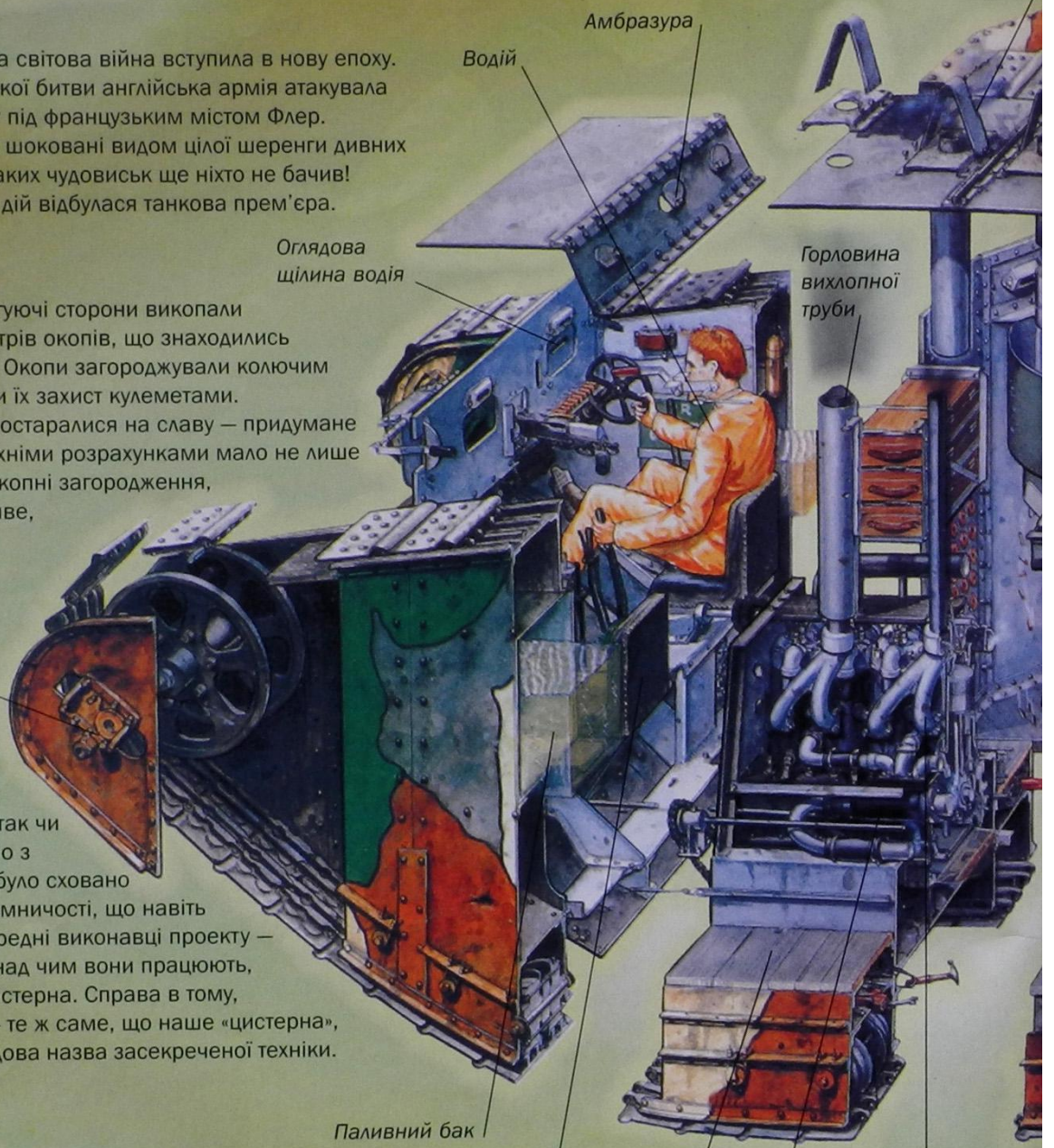

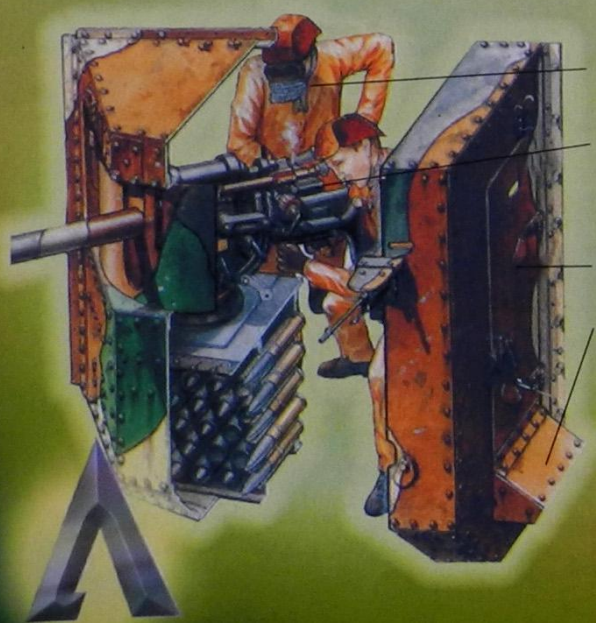

Спонсон «чоловічої» версії танка

Дами й кавалери

Гармати танка **Mark-I** були встановлені у двох бокових випуклих частинах корпусу, так званих спонсонах. Важкоозброєну версію цього танка з двома шестифунтовими гарматами називали «чоловічою». Призначався такий танк для прориву оборонних укріплень. «Жіноча» версія танка була дещо менш озброєною — «всього» два крупно- та чотири дрібнокаліберних кулемети. Їхнє завдання полягало в захисті своєї «сильної половини» в момент бойових дій.

Технічні дані

Довжина з керуючим «хвостом»	Ширина зі спонсонами	Висота	Бойова маса	Озброєння:
9,91 м	4,19 м	2,44 м	4,19 м	2 гармати шестифунтові 4 кулемети калібру 8 мм

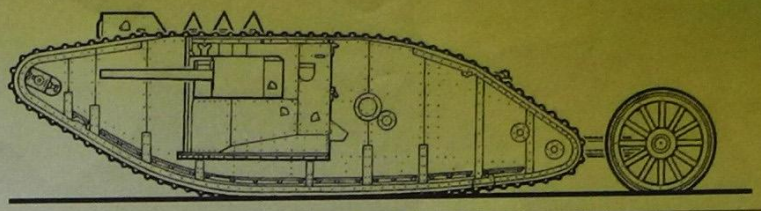

Кришка евакуаційного люка

Верхній панцир

Амуніція для кулемета

Пускова рукоятка

Клітка з поштовими голубами для розсилання відомостей

Диференціал

Гідравлічний підйомник «хвоста»

Вентилятор радіатора

Радіатор

Керуючий «хвіст»

Колесо «хвоста»

Ведуче колесо

Втулка колеса

Ланцюг передачі

Ланки гусениці

Коробка швидкостей

Пас вентилятора

Бічний панцир

Натяжне колесо

Хвіст

Танки типу Mark-I були оснащені «хвостами» керування. За допомогою спеціальних тросів він повертався вліво, вправо. Канати його були вразливим місцем, до того ж вони погано діяли в болотистій місцевості. Тому в подальшому від них відмовились.

Механічний плазун

Танки пересувались на гусеницях — двох стрічках, що складались із сталевих ланок, які утворювали замкнуту лінію. Гусениці були натягнуті на сталеві спиці й колеса.

Колесо «хвоста»

Пекло на гусеницях

Важко сказати, кому під час бою було важче — солдатам атакованого противника чи екіпажу танка. Спека, спілкуватися через сильний гуркіт двигуна доводилось виключно жестами, не було амортизаторів. При влученні снаряда зовні в корпус танка всередині від його плит відлітали осколки, які загрожували всім восьми членам екіпажу серйозними пораненнями. Через те танкісти мусили одягати спеціальні захисні маски та товстий одяг. І проклинали танк, завдяки якому вони задовго до смерті отримували уявлення про те, який вигляд має пекло.

НЛО — загадки

(продовження)

Після того як з милості капітана Немо урок з фізики був, м'яко кажучи, не проведений, я подумав: чому для дітей НЛО цікавіші за тяжіння чи інерцію? Чому їм треба такого, чого ніхто не знає? Може, тому, що тут ніяких обмежень для бурхливої уяви. Мовляв, звідки ти знаєш, що то брехня, ти ж не бачив, що це не так! Ось хочеться мені, щоб на НЛО інопланетяни літали — і край! А втім, хто його знає?..

НЛО та Космос

Припустимо, що НЛО — справді апарати інопланетян. І літають вони не просто так — їх турбує таке питання: як ми можемо вплинути на них? Бо ж ні для кого не секрет, що собі самі ми створюємо такі проблеми, що часом аж сумнів бере: чи справді цей **homo** такий вже **sapiens**?

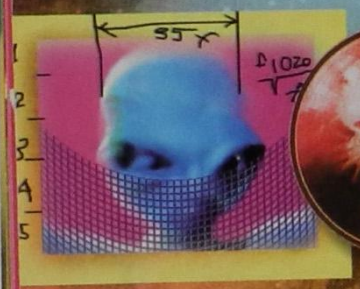

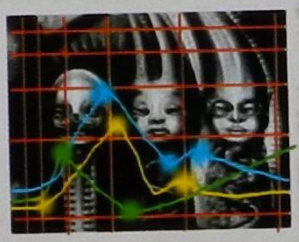

На місці порядного інопланетянина я б дуже уважно придивився до цих двоногих. Та вони, мабуть, і самі такої ж гадки.

11 грудня 1955 року американський астроном Джон Грі спостеріг перші НЛО у космосі: десять об'єктів на орбіті навколо Землі. Розрахувавши їхні траєкторії, з'ясували, що 1953 р. вони сходились в одній точці. На жаль, потім до когось дійшло, що це були зонди, які відділились від космічного корабля.

Світ позбавили сенсації, наче малюка — гарної іграшки. А зонди й далі виписували кружальця навколо Землі, і лише 1969 року командування протикосмічної оборони США припинило повідомляти дані про них.

Коли 1957 року з Байконура запускали перший штучний супутник, нічого незвичайного не помітили. Мабуть, інопланетяни прогавили прорив землян у космос.

Зате до другого старту НЛОшники вже, очевидно, встигли зробити потрібні висновки — десь за годину до запуску поблизу космодрому на малій висоті з'явилася дивна штука сферичної форми, що випромінювала світло. Провисівши до самого старту, об'єкт полетів за ракетою. Через кілька днів венесуельський учений Корралес, фотографуючи політ супутника, виявив поряд з ним якийсь дивний об'єкт. Тоді припустили, що інопланетяни зацікавились собакою Лайкою.

Відтоді будь-який старт, у будь-якій країні, супроводжувався повідомленнями про появу НЛО поблизу космодромів. У нас колись чутки на ці теми поширювати не рекомендувалось. Паралельно з цим за умов надзвичайної секретності велося вивчення аномальних явищ. Лише недавно почали просочуватись більш чи менш достовірні дані про зв'язок космічної діяльності людини з НЛО. Серед них — повідомлення про дископодібний об'єкт з півсферою у верхній частині, який 1989 року багато людей бачило над космодромом Капустин Яр. Він пролітав над складом боєприпасів, кидаючи на землю промінь світла.

На початку 90-х, як свідчить колишній командуючий військово-космічними силами генерал Володимир Іванов, за допомогою локаторів над Байконуром на великій висоті було помічено три невідомих об'єкти. Достеменно було відомо, що то були не літаки. А як не літаки, то що?

Просто з незгадомості

Тепер про НЛО, які спостерігали безпосередньо в космосі. Таких спостережень стало дуже багато відтоді, як людина вперше потрапила до космосу. Та воно й зрозуміло. Не часто з земної поверхні можна побачити об'єкт, що рухається на висоті кількох сотень кілометрів.

Першим НЛО в космосі побачив американець Джон Гленн у лютому 1962 року. Три об'єкти спочатку переслідували корабель, потім обігнали його, кожний на різній швидкості. У травні 1962 року Малколм Карпентер сфотографував «літаючу тарілку». Практично кожний політ американських пілотованих космічних кораблів супроводжувався спостереженнями НЛО. Навіть коли американці вперше вирушили на Місяць, ця мандрівка також не обійшлася без непорозумінь.

Коли корабель знаходився на відстані близько 60000 кілометрів від Землі, астронавти Френк Борман, Джеймс Ловелл та Уїльям Андерс раптом помітили дископодібний об'єкт, що рухався паралельно до курсу їхнього «Аполло». З появою НЛО всі системи керування відразу ж припинили функціонування. Зв'язок із Землею перервався, через що в Центрі керування польотом у Х'юстоні зчинився страшний переполох. Таємничий об'єкт сяйнув на «Аполло» сліпучим світлом, при цьому корабель хитнуло. Одночасно з'явився нестерпний звук, який спричинив біль у вухах усіх членів екіпажу. За кілька хвилин НЛО щезло на величезній швидкості, а курс корабля виявився порушеним. Довелось проводити його поза-

Без розгадок

Наші з космосі

На відміну від своїх американських колег, які нічого не приховують, наші космонавти не поспішають з відвертими розповідями.

Юрій Романенко розповідав, як вони з Георгієм Гречко протягом двох витків навколо Землі спостерігали об'єкт, що летів назирці за «Салютом-6». Він описав його як невеличке, явно металеве тіло. Розміри визначити було важко. Романенко навіть намалював його. А пізніше відмовився від своїх слів. Про спостережене під час польоту НЛО розповідав і Георгій Гречко. Але й він згодом став спростовувати себе самого, стверджуючи, що нічого такого не було.

1978 рік був «найврожайнішим» на спостереження. Чоловік 15 космонавтів повідомили про зустрічі з неопізнаними літаючими об'єктами у безповітряному просторі. При всьому бажанні не можна назвати це простим збігом обставин. А в 1990 році Муса Манаров не лише бачив якийсь дивний об'єкт, що рухався поруч з кораблем, а й увіковічнив його на кінострічці! А хтось інший приробив цій стрічці ноги.

Загалом, усе виглядає так, наче хтось щосили намагається розібратись у тому, чи не мають космічні забавки людини розумної у собі чогось небезпечного для нього.

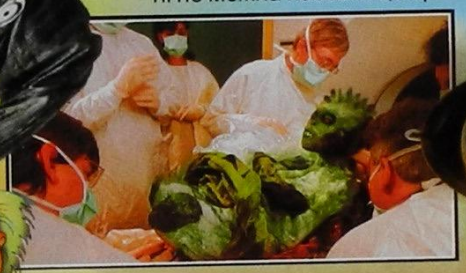

планову корекцію. Подолавши майже дві третини відстані до Місяця, астронавти знову спостерігали НЛО. Воно також випромінювало яскраве світло. «Аполло» знову почав збиватися з курсу, ще більше, ніж попереднього разу, і знову доводилося проводити незаплановану корекцію.

Здавалося, що хтось будь-що не хотів допустити їх до Місяця.

Усі наступні польоти, а було їх ще вісім, супроводжувались дивними явищами. Тут і об'єкти, що супроводжували кораблі від Землі до Місяця, і об'єкти незрозумілого походження на місячній поверхні, і навіть такі, що стартували з місячних кратерів.

Найсенсаційнішими слід, очевидно, вважати повідомлення про виявлення на Місяці іншопланетних космічних баз. Саме діяльністю позаземного розуму багато спеціалістів пояснюють несподіване та швидке згортання програми «Аполло».

НЛО-підводники

Як відомо, суша займає одну чверть поверхні Землі. Інші три зайняті водою, субстанцією настільки малозаселеною (людьми), наскільки й непридатною для спостережень за НЛО. І все ж час від часу корабельні вахтові журнали містять цікаву інформацію. На зразок цієї. 1848 року два круглих літаючих об'єкти здійснили обліт голландського корабля «Джинні Ей». Один об'єкт світився, інший був темний.

1906 рік. Північна Атлантика. Неподалік від пароплава «Святий Андрій» пішло під воду аж три НЛО. Одне з них здійснило обліт судна. Розвиток техніки надав нам можливість спостерігати рух НЛО під водою. У 1974 році поруч з есмінцем «Блекберн» в Індійському океані з'явилось три НЛО, що світилися. Після того як вони занурились під воду, за їхнім рухом можна було слідкувати за допомогою гідролокатора.

Не є для НЛО перешкодою і крига. 1966 року перед канадським криголамом у Північній Атлантиці, зламавши триметрову кригу, вилетів та здійнявся в повітря великий сріблястий об'єкт.

У 1977 році коло Нової Гвінеї НЛО спостерігав екіпаж рибальського траулера «Василій Кисельов». Об'єкт піднявся з-під води десь на п'ятсот метрів і висів нерухомо кілька годин. На цей час було перервано радіозв'язок.

Траплялись випадки, коли НЛО плутали з ворожими підводними човнами і віддавались команди їх знищення. У всіх подібних випадках події розвивалися за одним сценарієм: радіоелектронне обладнання кораблів чи підводних човнів виходило з ладу, а об'єкти спостереження (НЛО) щезали безслідно й надовго. Є версія, що підводні човни, які один час дуже дошкуляли Швеції, також були тими ж самими НЛО. Та то лиш версія. А от якби справжнє НЛО побачити, руками помацати. Чи ще краще — інопланетян, що ним керують. Щоб знати нарешті, які вони. Втім, дехто їх таки бачив. І навіть розкласифікував. І виявляється, що всіх інопланетян уже поділено на чотири види: людиноподібні (нашого зросту, карлики та велетні) та істоти, схожі на роботів. Бразильський уфолог Перейра проаналізував 230 спостережень екіпажів НЛО, і вийшло, що в 23% повідомлень це були істоти наших габаритів, у 60% — карлики, 13% — велетні. І лише в 4% — мали справу з кимось роботоподібним. Колір шкіри в більшості пришельців буває сірим чи коричневим. Одяг — найчастіше з металізованої тканини без швів, були й скафандри. Та це, як кажуть, лише верхівка айсберга, а найголовніше глибоко й надійно сховано в водах невідомості.

Арифметика планети

Запитання на засипку: скільки залишилося до початку 2000 року?.. Кажете — півроку? Ну що ж, не буду сперечатися. Тільки й ви не сперечайтеся, бо я скажу так: до 2000 року залишилося всього 0,005 сек. Я так підрахував і зараз поясню.

Наша планета під назвою Земля існує 4,5 мільярда років. Тобто тоді вона просто існувала, а назву «Земля» вигадали значно пізніше. Втім — про це згодом.

Отже, спробуємо пофантазувати. Візьмемо мою Машину Часу класу «Запорожець» і спробуємо «спресувати» ці 4,5 мільярда в один рік. Як за таким прискореним календарем виглядатиме історія розвитку життя на Землі?

Якщо за цим календарем наша планета утворилася 1 січня, то киснева атмосфера накопичилася навколо неї тільки через вісім місяців — тобто 1 вересня. До цього протягом майже трьох мільярдів років життя на Землі майже не розвивалося. Самі лише темно-бурі водорості поступово заповнювали води світового океану. Звідки й атмосфера узялася. Багатоклітинні організми з'явилися тільки до 1 листопада нашого «спресованого» року. Саме з цього і почалося макроскопічне життя на планеті.

Через 20 днів почали зустрічатися на Землі безхребетні — молюски, медузи, корали.

28 листопада в океанах і морях почали плавати риби — перші хребетні живі істоти.

П'ятого грудня на Землі з'явилися комахи. А плазуни почали повзати по її поверхні через чотири дні — 9 грудня.

Минуло ще чотири дні — і по Землі затупотіли динозаври. А перші ссавці народилися 17 грудня. Пташки ж злетіли в небо числа двадцять першого.

І нарешті настало 28 грудня — того дня з'явилися перші примати, далекі наші предки, так звані гоміниди, від яких пішли мавпи і людина.

Та лише за шість годин до Нового року — о 18-й годині 31 грудня! — по Землі почали човгати люди, схожі на нас. Сталося це близько трьох мільйонів років тому!

Ще через дві години вони навчилися виготовляти знаряддя з каменя. Та землеробством оволоділи не надто швидко — тільки за чотири хвилини до зустрічі Нового року.

За 24 секунди до новорічної зустрічі люди вигадали алфавіт і навчилися читати і писати. Приблизно тоді ж вони оволоділи бронзовою та залізною металургією. Історія найдавніших держав — Вавілонії, Ассирії, Єгипту, Греції — промайне за кілька секунд, під час яких люди і вигадали назву своїй планеті: Земля.

Нове літочислення почалось майже 2000 років тому. Всього чотирнадцять секунд минуло з того часу на нашому «прискореному» календарі. Протягом трьох перших секунд встигла народитися і розвалитися Римська імперія. Потім почалося похмуре середньовіччя, яке до десятої секунди змінилося ерою Відродження. І нарешті, в найостанніші дві секунди, людство вступило у XIX та XX століття — незрівнянні за розвитком науки і техніки. Усього дві секунди тому!..

Отже, історія людської цивілізації за нашим «спресованим» календарем тривала всього одну хвилинку!.. Хочу додати тільки, що за цим календарем одна доба вміщує 12,6 млн . років, одна година дорівнює 525 тисячам років, а одна секунда — 145 рокам.

От і подумайте, яке незначне місце посідає людина у велетенському і складному механізмі Всесвіту. Тим дивовижніше, що людський розум зумів осягнути грандіозну картину будови світу за мізерний час.

Тому не можу не погодитися із французьким філософом Блезом Паскалем, який сказав: «Не велетенський світ зірок викликає захоплення, а Людина, котра виміряла його!»

Отака-от арифметика. Планетарна.

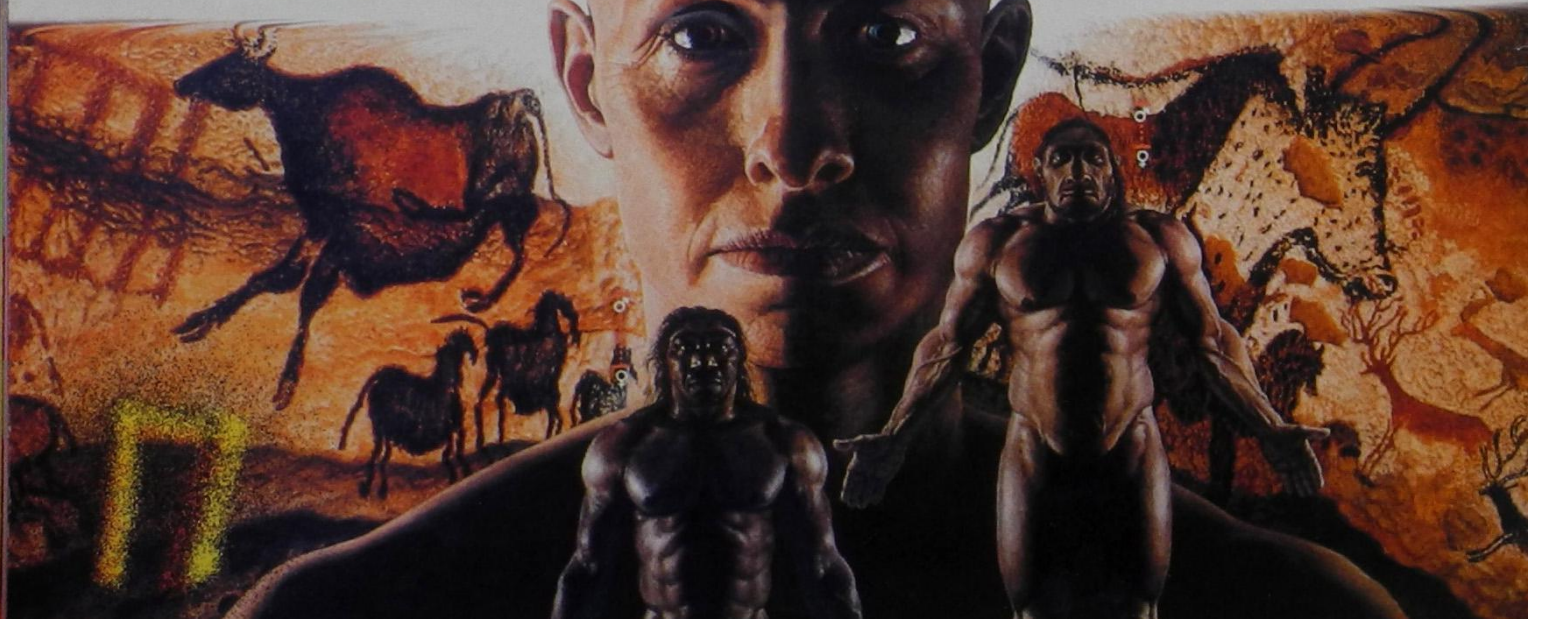

ХТО ТИ Є ЗА ГОРОСКОПОМ?

Гороскопи любив, люблю і любитиму вічно. І вам усім раджу полюбити. Бо, з одного боку, цікава розвага. А з іншого — там завжди можна знайти щось цікавеньке. От, наприклад, народилися люди одного місяця, одного тижня чи навіть в один день — а характери і долі у них різні. Один п'ять гривень на вулиці знайшов, а другий саме цю п'ятірку і загубив. Запитується: чому?..

Я скажу. Але потім. Для початку краще сам поворожи над цим тестом. Тут два розділи запитань — **А** і **Б**. На кожне запитання обери відповідь, яка більше підходить твоїй поведінці, мріям, вчинкам — і запиши літеру відповіді. А потім — поговоримо.

РОЗДІЛ А

1. Якщо вночі у своєму саду ти зустрінеш незнайому людину, то що зробиш?
а) накинешся на неї; б) скажеш, що це твій сад, і попросиш піти геть; в) спробуєш її вгамувати; г) втечеш або сховаєшся.

2. Якому кінофільму надаєш перевагу?
а) де багато дій і динамічний герой; б) мальовничий пригодницький фільм; в) інтелектуальну розумну стрічку; г) про кохання або мелодраму.

3. Що найбільше приваблює тебе у людині протилежної статі?
а) зовнішність; б) стиль життя; в) товариськість; г) доброта і співчуття.

4. Як ти поводитимешся у розмові з новим знайомим?
а) будеш чесним і відвертим, скажеш все, що думаєш; б) спробуєш справити хороше враження; в) дещо прикрасиш себе, щоб зробити бесіду цікавішою; г) знітишся і засоромишся, про себе розповідатимеш якнайменше.

5. Якби міг обрати собі помешкання, то на чому б зупинився?
а) вілла в Італії або на Кіпрі; б) маєток, де будинок на вісім кімнат, з тенісним кортом і басейном; в) пентхауз у хмарочосі з чудовим видом на Нью-Йорк; г) приємний невеличкий котедж біля води.

6. Якби у тебе була фея-чарівниця, як у Попелюшки, яке бажання ти обрав би?
а) все життя бути знаменитим; б) все життя бути багатим; в) бути розумним, товариським і популярним; г) кохання на все життя.

7. Як би описав свій стиль одягу?
а) спортивний; б) класичний; в) неформальний; г) романтично-спокусливий.

РОЗДІЛ Б

1. Далекий родич з Багамських островів заповів тобі напівзруйнований старовинний замок. Що б ти зробив?
а) почав би мріяти, як із старого будинку зробити щось новіше; б) надати замку первісного вигляду; в) перетворив би його на щось інше — готель, наприклад.

2. Що тобі більше подобається.
а) щось робити; б) купувати; в) продавати.

3. Що тебе найбільше приваблює в людині?
а) енергійність, ініціатива; б) надійність; в) терпимість.

4. Яку роботу ти хотів би мати в майбутньому?
а) таку, де міг би посісти найвищу посаду; б) якусь надійну і сталу, де можна було б працювати все життя; в) просто цілу низку різноманітних робіт — аби були цікаві.

5. Машина твоєї мрії?
а) швидкісна, рухома машина з чудовими технічними характеристиками; б) фантастичний лімузин з усілякими прибамбасами; в) справжній універсал, на якому можна заїхати хоч куди.

6. Як ти приймаєш рішення?
а) миттєво приймаєш рішення і потім цілковито його дотримуєшся; б) намагаєшся не надто поспішати, щоб зробити правильний вибір; в) кілька разів змінюєш думку, поки не дійдеш остаточного вибору.

7. Згадай свою найпривабливішу фізичну особливість. Якою ти хотів би, щоб вона була?
а) кращою; б) більшою; в) іншою.

РЕЗУЛЬТАТИ

Якщо у розділі **А** ти набрав більше всього відповідей «а» і в розділі **Б** найбільше «а» — твої відповіді типові для Овна.

Якщо в розділі **А** більше відповідей «а» і в розділі **Б** більше «б» — це типові відповіді Лева.

Далі — за такою ж схемою:

А-«а» і **Б**-«в» — відповіді Стрільця.
А-«б» і **Б**-«а» — відповіді Козерога.
А-«б» і **Б**-«б» — відповіді Тельця.
А-«б» і **Б**-«в» — відповіді Діви.
А-«в» і **Б**-«а» — відповіді Терезів.
А-«в» і **Б**-«б» — відповіді Водолія.
А-«в» і **Б**-«в» — відповіді Близнюків.
А-«г» і **Б**-«а» — відповіді Рака.
А-«г» і **Б**-«б» — відповіді Скорпіона.
А-«г» і **Б**-«в» — відповіді типові для Риб.

Що це означає?

Якщо ти несподівано виявив, що твій результат не відповідає твоєму знакові Зодіаку, лякатися не варто. Я ж казав, що всі люди різні — саме цим вони й цікаві: уявляєш, як сумно жилося б на світі, якби всі, хто народився, приміром, 14 червня, були подібні один до одного, як краплинки червневого дощу?..

Чесно кажучи, у таких випадках просто треба зауважити, що в твоєму гороскопі передують якісь інші астрологічні фактори — положення Місяця, або знак, що підводився під час твого народження, або щось інше. Уважніше придивляйся до гороскопів свого другого Зодіакального знаку — це допоможе тобі краще пізнавати свій характер і передбачати вчинки. От і все.

Класний гіпертест

Що псує тобі життя?

Так → Ні →

Ти вважаєш себе красивою (красенем)?

Ти постійно миєш руки?

Пити воду з крана — шкідливо?

Чи боїшся змій?

Зараз у тебе є нещасливе кохання?

Ти цікавишся оперою?

Ти часто брешеш?

Ти — вболівальник?

Чи віриш у ворожіння?

Любиш малосольні огірки?

Ти читаєш «Школу виживання Ді Снайдера»?

Цього року вже довелося купатися?

Носиш чорні окуляри?

Ти боїшся тарганів?

Чи завжди переходиш вулицю на зелене світло?

Тобі часто бракує кишенькових грошей?

Тебе часто дратує погода?

Хочеш, щоб тобі встановили пам'ятник?

Тебе засмутила поразка «Динамо» від «Баварії»?

Ти дивишся телевізійні новини?

Твоє ім'я Олександр (Олександра)?

Тебе колись виганяли з уроків?

Твої батьки часто вдома?

Доводилося бувати в Криму?

Часто прокидаєшся вночі?

Ти вважаєш себе людиною з гумором?

Любиш гірчицю?

Вчора довелося плакати?

Що краще — бути багатим занудою чи веселим дотепником з порожніми кишенями. Знаю, що ти скажеш: краще бути дотепним, веселим та кататись на «Роллс-ройсі». Але не поспішай — що тобі більше пасує, покаже класний гіпертест. Отже, спочатку протестуйся, а потім уже думай, чи відкривати рахунок у Швейцарії.

А

Тебе аніскільки не тривожить власне здоров'я, поздоровляю. А ось те, що кишені й гаманець часто бувають порожні — оце здатне зіпсувати тобі настрій надовго.

Б

Прикро, звісно, що немає кишенькових грошей. Та не це псує тобі життя. Відсутність справжнього великого кохання — от що здатне перетворити твоє життя на справжнє пекло.

В

Кохання, гроші — то все пусте. А от варто ледь застудитися, і чорна хмара затуляє все твоє життя. Температура 37,2 назавжди може позбавити тебе розуму.

Г

Ну, ми міцні, здорові, заможні й морально стійкі — в натурі! І все, крім третьої світової, навряд чи виведе тебе з рівноваги.

Мадагаскар

Безкрайні вологі тропічні ліси вкривали колись велику частину цього простягненого на 1609 км острова, але за останні 40 років ліс повністю пустили на паливо і для потреб сільського господарства. Не дивлячись на це, Мадагаскар все ще залишається островом приголомшливої біологічної різноманітності. Коли острів відколовся від Африки, а це було, як мінімум, 165 мільйонів років тому, склалися умови для еволюції тварин і рослин без впливу ззовні: Мадагаскар практично перетворився на грандіозну лабораторію, і рослини й тварини, які тут зустрічаються, часто не схожі ні на які в світі. Близько 10000 рослин зустрічаються тільки на Мадагаскарі, як і половина з усіх живучих у світі хамелеонів. Один з видів хамелеона — брукезія — настільки малий, що може поміститися на кінчику великого пальця. Однак жителі Мадагаскару уникають його, оскільки вірять, що він приносить нещастя. Унікальними є для острова і такі рептилії, як промениста черепаха.

На заході острова розміщений негостинний заповідник Цинжи-дю-Бемараха, де гострі, 30-метрові шпилі вапняку здіймаються над землею на території 155 кв.км. Місцеві жителі кажуть, що у всій цій області не знайдеш клаптика рівної землі, де можна було б поставити ногу,— фактор, який допомагає спасти хоча б частину рослин і тварин Мадагаскару від знищення.

На південь від Цинжи знаходиться Морондава, де дощі йдуть всього чотири місяці на рік. У цих унікальних умовах росте шість видів баобаба, тобто на п'ять більше, ніж збереглося до наших днів на африканському материку. Дерева пристосувалися до клімату Мадагаскару: вони накопичують воду під час сезону дощів і потім живуть цим запасом вісім місяців до нових дощів. Як і інші області Мадагаскару, ліси баобабів піддаються постійно загрозі через експансію людини. Їх особливо важко відновлювати, коли збитки вже нанесені. Дерева живуть сотні років і не плодоносять кожного року, до того ж довготермінова посуха може знищити всі проростки. Тварини також створюють проблеми: так, великоногі миші, які живуть лише на невеликій території в західному Мадагаскарі, харчуються проростками баобабів. Захисники природи стикаються тут із складною стратегічною проблемою, розриваючись між бажанням відновити ліси баобабів, щоб забезпечити виживання інших видів тварин, і охороною великоногої миші.

На півдні острова розміщений невеликий заповідник Беренті. Одні з найбільших у світі криланів літають над гігантськими тамариндами, у чиїх вітках вони живуть, і ця колонія, яка налічує декілька тисяч тварин, вважається однією з найбільших, які розташовані так близько від людського житла. Також багаточисленні в Беренті кошачі лемури, які самовпевнено прогулюються перед відвідувачами, поглядаючи на них своїми дивними оранжевими очима.

Значна частина з тисячі унікальних мадагаскарських видів орхідей росте в Національному парку Монталь д'Амбр, на північному краї острова, однак не весь Мадагаскар вкритий соковитою зеленню: рубка, а подекуди і випалювання лісу не пройшли безслідно. Коли земля залишається без свого природного рослинного покриву, нічому втримати плодючий шар землі, який з кожним роком все більше вимивається дощами.

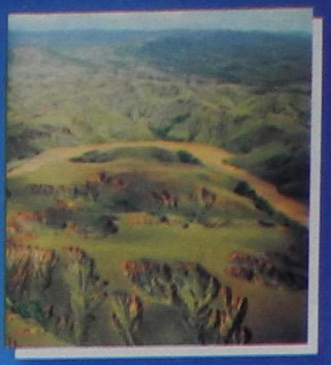

Позбавлена природного рослинного покриву земля в деяких районах Мадагаскару вимивається.

Хамелеонові — родина ящірок підряду червоязикових. Довжина тіла від 33 мм до 1 м. Тулуб сплющений з боків, шия коротка, хвіст цупкий, може закручуватись. Тіло вкрите зернистою або горбкуватою шкірою, забарвлення якої змінюється залежно від стану тварини і зовнішніх умов. Очі великі, майже зовсім закриті зрослими повіками. Язик довгий, може викидатись далеко вперед.

Сповнена цікавості сімейна група місцевого котячого лемура

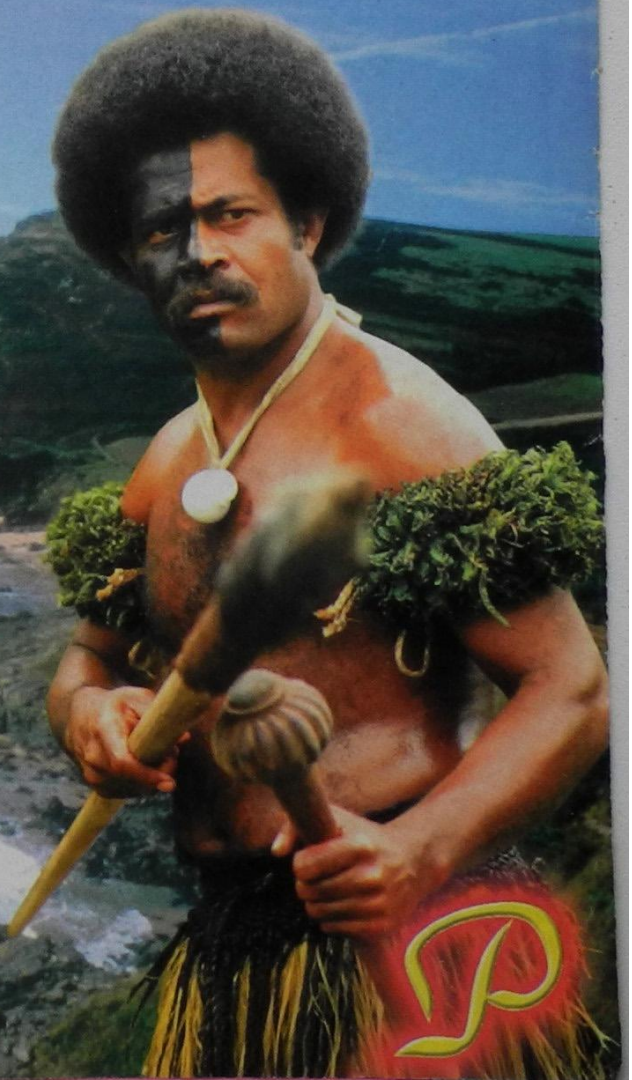

АСТРОЛОГІЯ

Астрологія, парапсихологія, телекінез, левітація... Ви навіть уявити собі не можете, скільки незрозумілих мені слів може вимовити за одну хвилину наш Колібрик! Більш складні слова я навіть вимовити не можу.

А навалився на мене Колібрик із своїми важкозрозумілими словами тому, що закортіло йому стати астрологом. Розкажи та розкажи!.. Але ж я не науковець, я — Класний! От і довелося мені звернутися по допомогу до справжнього чудового астролога — звуть його Віктор Мишньов і астрологує він на весь світ прямісінько з Києва.

— Пане астрологу, поясніть Колібрику, що таке окультні науки?

— Окультні — означає «потайні, приховані». В нашому світі існує така інформація, котра далеко не кожному до снаги. Якщо психіка людини, її мораль, її духовність дають підстави отримати таку інформацію — вона її одержить. Та не будь-хто. І так було завжди. Саме тому такі науки називали містичними, окультними.

Першопричина нашого буття недосяжна з точки зору того знання, яке ми називаємо «наука». Річ у тому, що інтелект мурашки, приміром, на порядок нижчий від інтелекту собаки, а інтелект собаки на порядок нижчий від людського. Виходить, логічно припустити, що існує інтелект, котрий набагато вищий за наш. Що існують відповідні види інформації і знань, які для людини на рівні її розуму просто недосяжні. Так-от, окультні знання — це знання, які надають можливість наблизитися до розуміння реальної будови світу, зрозуміти причини того, що з нами відбувається, хто ми і де той шлях, котрий справді веде до щастя.

Кожний об'єкт — чи то людина, чи то рослина, місто, нація — є джерелом і водночас приймачем енергії. Ми наповнюємо світ або позитивною енергією — енергією добра, любові, або енергією негативною. А в Космосі працює закон подібності — тобто до генератора злої енергії одразу тягнеться аналогічна енергія ззовні. Коли ми несемо в собі агресію, злість, ми одразу притягуємо до себе відповідні події — нас хтось штовхне, вдарить, образить, хоча ми ще нічого нікому не зробили.

— Яку практичну роль відіграє в житті астрологія?

— Астрологія за положенням планет на момент народження людини визначає, яким буде кармічний шлях людини. Шлях цей змінити неможливо. Але те, як людина його пройде, залежить тільки від неї самої. Одна людина може потрапити під машину, а друга лише палець подряпає. Хоча зірки обом склали відповідну енергетику, яка обох веде до катастрофи. Та ступінь ураження залежить тільки від самої людини!

Отже, астрологія визначає, який шлях доведеться пройти людині, і допомагає пройти його з мінімальними втратами. Уяви, що на твоєму шляху тече бурхлива ріка. Перейти її все одно доведеться. У тебе є два шляхи. Перший: іти через річку, покладаючись тільки на власні сили, ризикуючи життям кожної миті. Та є і другий: піднятися над рікою і перелетіти. А піднятися ти зможеш, якщо вдосконалюєшся у своїй духовності. Звісно, все одно в тебе влучать якісь бризки — та куди важче продиратися крізь течію по горло у воді.

Ми самі обираємо свій спосіб життя. Ріка — це життя. Уникнути небезпеки неможливо, вона прийде, коли заплановано. Та пройти її з найменшими втратами — можливо!

— Що ж робити, коли знаєш про небезпеку?

— Свого часу Заратустра казав, що найголовніше в духовному вдосконаленні людини — чистота у трьох іпостасях: чистота думки, чистота слова і чистота справи. І якщо ми дотримуємося цих трьох шляхів у самоочищенні, ми будь-якої миті готові злетіти над перешкодою. Та коли ми наперед готуємось до якоїсь небезпеки, ми просто підлаштовуємося. Як кажуть медики, лікуємо рак зеленкою. В цьому нема жодного сенсу.

Пророцтва Нострадамуса — на 90 відсотків передбачення катастроф. Та катастрофи ці не обов'язково станутуться. Людство зазнає їх тільки в тому випадку, коли не стане на шлях духовного самовдосконалення. Повторюю: найголовніша наша перешкода — всередині нас. Перемагаючи самого себе, перемагаючи звіра у собі, ми змінюємо світ на краще. Коли є людина, яка випромінює добро, то всім людям поруч з нею стає тепліше.

— А що треба зробити, щоб стати астрологом?

— Астрологія складається з двох частин — із знань наукових і окультних. Вони існують у синтезі. Саме по собі наукове знання дає дуже мало. Якби наукова астрологія вирішувала всі проблеми, то такі комп'ютеризовані країни, як США, Японія, Німеччина в астрології були б уже на тисячу років попереду нас. Але насправді ми стоїмо аніскільки не нижче — бо ми надаємо перевагу духовності. Без духовності, без віри, без розуміння, що є людина у цьому світі, астрологія мертва. Людина з холодним серцем не стане астрологом.

НОЧВИ-КЛАС

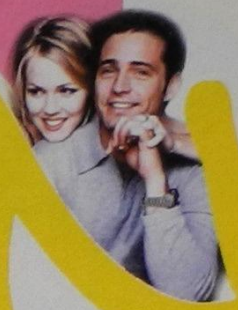

Хай-дулі-фай, любі! З вами я — Левко Дурко! Починаючи першу розповідь агенції НОЧВИ («НОвини Чи ВИгадка») з нашої Варняківки, Андрій Кузьменко поцупив у мене це ексклюзивне привітання — хай-дулі-фай! Але я на Кузьму не ображаюся — він як щось поцупить, то потім обов'язково на місце покладе.

А от розповідь Андрія Кравчука мене таки засмутила — ну що він там знайшов, у нашій Варняківській ночі? Сором один. Я розумію, що цілувати варняківських дівчат — одне задоволення. А не цілувати — то друге. З цього і почну.

1. Цілуймося, любі!

Якісь хлопці з дівчатками з Каліфорнії, де Беверлі-Хіллз, вигадали собі змагання на звання «засосників намба уан». Тобто — яка пара найдовше цілуватиметься. Про кохання тут і гадки немає — яке кохання, коли на тебе сто телекамер дивляться! Просто захотілося їм до Книги рекордів Гіннесса потрапити.

І от один цілувальник із своєю цілувальницею простояли отак день, ніч, ще день і ще ніч, та ще й 79 хвилин. Тобто — 49 годин 19 хвилин. Без питва і їжі. От, скажу вам, дурні! Краще б купили булочку на двох і — гаму-гаму! Оце я розумію. Це по-нашому, по-варняківському.

2. Шикидим ти моя, Шикидим!

Мені особисто ті цілувальники з Каліфорнії нічого не довели. Як і Андрій Кравчук з його проповідями Варняківської ночі. Бо наша Варняківка, де і розташована агенція НОЧВИ, найкраща погожої сонячної днини, чесно! Вночі ж нічого не видно, а вдень!.. Яких тільки див не побачиш при сонячному світлі...

От, приміром, шпацерує центральною вулицею Варняківки Віктор Павлік під ручку із своєю Шикидим. Злі язики брешуть, що саму Шикидим презентували співакові під час гастролей у Туреччині. А насправді — то наша варняківська дівчина Роксолана, яка колись поїхала до турків, а її там затуркали. І Віктор Павлік її з неволі визволив. Отакий він героїчний хлопець. Тому й співає: «Шикидим ти моя, Шикидим».

3. Маємо те, що маємо

Які тільки дива дивовижні не відбуваються у нашій сонячній Варняківці! Зрозуміли?.. Сонячній — а не місячній, як переконує вас Андрій Кравчук.

От, приміром, одного сонячного ранку приїхав до Варняківки кудлатий хлопчик на ім'я Юрко Ничистяк. В руках у нього була звичайна акустична гітара, у серці — палка любов до рок-н-ролу, а в очах — безмежна віра у світле майбутнє на ниві рок-музики. І нічого б у хлопця не відбулося у житті, якби на майдані нашої Варняківки, який носить назву «Територія Ж», не зустрів юнак доброго продюсера з Чарівним Гаманцем у руках. І той добрий продюсер без зайвих розмов вибив з хлопця всю ту дурість — разом з підозрілим прізвищем. І з того часу щасливий юнак змінив своє ім'я на уславлений логотип Юрко Юрченко, став улюбленцем всіх дівчат нашої Варняківки, змінив музичні смаки і тепер виконує виключно те, що ви й самі знаєте. Отакі дива бувають у нашій Варняківці!

4. Автомобіль — не розкіш

І найзолотистіша й найголосистіша у Варняківці співачка наша народна — Таїсія Миколаївна Повалій — теж колись зустріла на вулицях музичного села свого доброго продюсера. (Якщо чесно, то добрі продюсери так і вештаються нашими вулицями, мріючи зустріти того, кому треба надати невідкладну шоу-допомогу).

Але Таїсії нашій Миколаївні продюсер зустрівся хоч і добрий, але без Чарівного Гаманця. Тому після концертів возив співачку додому не на лімузині, а на нашому Варняківському метро. А під землею, як відомо, зустрічаються не тільки хороші люди, але й не дуже хороші. І от одного разу підійшли до Повалій з продюсером сердешні хлопці з музичними інструментами системи АКМ (щоправда, тримали їх у сумках). І почали не дуже добре дивитися на співачку. Але співачка тільки посміхнулася до нехороших хлопців, і ті не стали вимагати гроші, а пішли собі геть.

Але на цьому дива не скінчилися, бо вже наступного ранку один добрий спонсор дав Таїсії покататися на своєму «Форді». А потім — на іншій машині. А потім і взагалі подарував назавжди. Але Таїсія Миколаївна після цього не загордилася і не стала хвалитися, скільки у неї машин!

5. Колекція на колесах

А знаєте, чому Таїсія Повалій така скромна і не хизується ніколи?.. Тому що вона у Варняківці живе, а не десь там у Новій Зеландії. Бо 80-річний пенсіонер Дункан Ратерфорд, який живе саме там, таки хизується! І на кожному кроці кричить, що у нього не два, не три, а цілих 200 автомобілів!

Біля його будинку, на березі заливу Тасман, мирно загоряють на сонечку 54 автомобілі, понад 100 він розмістив у одному приватному музеї, а решту припаркував в інших тамтешніх містах. Особливо Ратерфорд любить хизуватися своїм рідкісним «Б'юіком» 1952 року, на якому бере участь навіть у місцевих ралі. А найстарший екземпляр колекції — це машина його дідуся «Олдейз-енд-Аніонз» 1906 року, яку юний Дункан отримав у подарунок на своє дванадцятиріччя. Власне, з неї і почалося у нього таке хобі.

Ну, я прощаватимуся з вами, любі! А вам залишається тільки визначити: які з сьогоднішніх повідомлень аналітично-паразитичної агенції НОЧВИ є брехливими? Чекаю листівок і вже готую призи переможцям!

ІМЕНІ ДІ СНАЙДЕРА

— Гей, Во, ти мене чуєш? Щось у трубці дзеленчить...

— Треба горло промочить...

Цур мене, цур! Що я мелю!.. То просто пісня народна згадалася. Абсолютно недоречна. Бо я, Ді, тебе чудово чую. Хай і решта читачів тебе почує — тому продовжуй свій науковий курс.

— А на чому ми зупинилися?

— Та якраз на тому... На «дзеленчить».

— О'кей, зрозумів. Отож сьогоднішню лекцію так і назвемо:

НАЙШВИДШИЙ ШЛЯХ НА... ЦВИНТАР

Ще раз повторю: я не п'ю, не палю, не вживаю наркотиків. Я прийняв таке рішення самостійно, без будь-якого тиску збоку, тому не стану тебе на колінах умовляти бути таким же янголом, як я. Однак дещо ти мусиш знати.

Деякі сором'язливі хлопці не наважуються спілкуватися з дівчатками. Тому часто-густо їм у довбешку приходить підступна думка: а чи не пропустити пару скляночок — для хоробрості?.. Вони гадають, що алкоголь допоможе їм позбутися скутості, розслабитися. А внаслідок — хтось занадто «розслаблюється», а хтось дубішає ще більше, і щоб відчувати себе впевненіше, їм треба висмоктати ще скляночку віскі або потягти «косячка». Отоді вже вони напевне стануть привабливішими. Сміливішими. Кмітливішими... Бовдури! Звісно, алкоголь і наркотики можуть зламати опір партнерки — але один маленький нюанс, джентльмени. Як казав про алкоголь Уїльям Шекспір: «Він провокує бажання, але погіршує виставу». Якщо перекласти з мови поезії на мову суворої прози, це означає ось що: гарненька випивка або двійко сигарет з травичкою, безумовно, послаблять стримуючі рефлекси, але те ж саме станеться з однією важливою деталлю твоєї анатомії.

І тоді може статися справжнє горе твого життя — неврози, страх спілкування, психологічна імпотенція... Втім, я про це минулого разу вже розповідав.

— Вибач, Ді, але поглянь навколо — всі п'ють, всі палять. Усюди. Навіть на телеекрані!.. Здоровенний хлопець, напружуючи м'язи, ловить велетенську рибу і щасливо суне додому. А поруч інший наливає собі пиво «Таллер». І той здоровань віддає свою рибу за ковток пива... Це реклама. Куди ж податися мені, бідолашному підлітку?..

Соціологи підрахували: дитина, поки не досягне віку, з якого дозволено пити, бачить по телевізору 75 тисяч сцен з випивкою та палінням!..

— На жаль, ми живемо в суспільстві, зорієнтованому на споживання, від чого і потерпаємо. Не дивно, що реклами так багато і що підліток прагне будь-що бути схожим на своїх кумирів. На мене, наприклад. А легенди стверджують: будь-який рок-музикант цілодобово глушить віскі і ширяється з обох рук.

Людям важко зрозуміти, що людина, яка виглядає і поводиться на сцені так, як я, не користується якимсь суперсекретним наркотиком. Насправді ж багато музикантів вчасно розгледіли небезпеку, стали свідками катастроф деяких своїх колег і присяглися ніколи не вживати цю отруту. Ніхто з тих, хто вилікувався від наркоманії та алкоголізму, як Кіт Річардс, Ерік Клептон або Еліс Купер, не згадує минуле з ніжністю і любов'ю — в таке минуле нікому не хотілося б повертатися. Наркотики й алкоголь позбавили рок-музику таких зірок, як Джиммі Хендрікс, Елвіс Преслі, Бон Скотт, Джон Бонхем, Дженіс Джоплін, і щоразу, коли я згадую цих кумирів моєї молодості, моє рішення жити тверезим життям міцнішає.

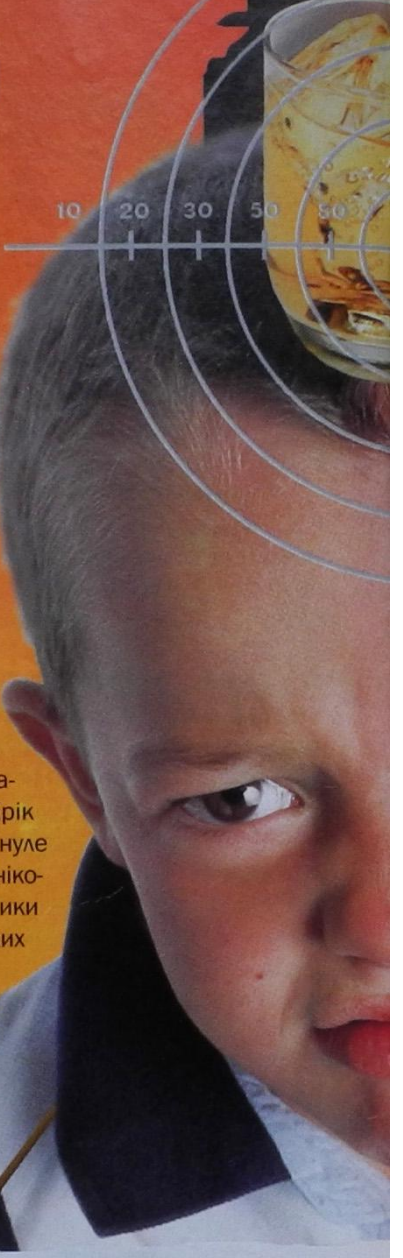

ПРИЧИНИ І НАСЛІДКИ

— Але, розумієш, коли я випив першу свою чарку і запалив першу сигарету, тато сказав: «О, ти вже дорослий!» Приємно таке чути, погодься.

— Не погоджуся. Пияцтво створює штучне враження, що ти вже перейшов у дорослу категорію, а підліткам так і кортить якнайшвидше стати дорослими. Можливо, процес паління й чаркування дає тобі відчуття власної шикарності, та подумай ось про що: і тютюн, і алкоголь — наркотики, і поки ти тут гарцюєш та уявляєш, який стильний вигляд маєш, спробуй згадати бодай одного бомжа зі свого району. Гарно, чи не так? Отаким і ти невдовзі будеш. Або хоча б згадай, як гидко почуваєшся, поба-

чивши п'яних батьків: пам'ятаєш, як матуся з дурнуватим хихотінням човгала по дому, погрожуючи всім нечуваним стриптизом, а старий тупо реготав і ніяк не міг стягнути черевиків? На щастя, надовго їх не вистачило, і через п'ять хвилин предки повщухали, але тобі було так соромно, що якби не був ти підлітком, із задоволенням повикидав би їх з дому, аби провітрилися.

— Однак вранці, після успішної вечірки, так цікаво поговорити з хлопцями про вчорашні пригоди!

— Розумію, часом до пияцтва вдаються через нудьгу, щоб вранці було що розповісти. Я такі оповідки називаю «військові історії».

«Іду я Вашингтон-парком, а тут до мене суне якийсь козел і шипить у вухо: «Гашиш треба?» Ми заходимо в алею, і він заломлює таку ціну, що я просто шаленію! Ти що, кажу, зовсім поїхав?! Ну, він зрозумів, що не на того натрапив, і дав мені два «косяки» навіть дешевше, ніж у нас на «п'ятачку». Ми й підкурилися разом».

Реакція слухачів, звичайно — суміш подиву із захватом: «О дає!»

Відмовившись від наркотиків та алкоголю, ти тим самим позбавляєш себе права на такі «військові історії».

«Був учора на вечірці. Підходить до мене один тип з пляшкою горілки і каже: «Промочимо горлянки?» — «Ну а ти?» — «А я кажу, що спасибі, я не п'ю».

Зовсім не той ефект, правда?..

Пригоди з наркотиками та випивкою дають безмежні можливості «військовим історіям», які, зазвичай, сповнені подробиць того, як «герой» зламався, в якому стані очуняв, куди потрапив і як він зараз нічогісінько не пам'ятає. О дає!

Тобто маєш чергову можливість знову стати кумиром місцевих дегенератів. Подобається? Тоді — вперед. Але без мене.

— Ти розумієш, Ді, я б, може, і відмовився — та хлопці образяться, не так мене зрозуміють. У нас компанія...

— Тут ти маєш рацію: головна причина, через яку люди кажуть алкоголю «так», полягає в тому, що сказати «ні» досить складно. На тебе постійно тиснуть твої товариші, а щоб опиратися, потрібна неабияка сила волі. Запрошення до випивки — це щось на зразок дружнього жесту, схожого на індіанську «люльку миру». Це як потиск рук. І для багатьох твоя відмова від склянки або сигарети звучатиме так: «Ні, дякую, я не потисну тобі руки». Як образа.

— От бачиш! Що ж мені тоді робити — випити з ними?..

— А сенс?.. Краще я запропоную тобі три способи сказати «ні». Перший — гнути свою лінію з небезпекою образити товариша. Другий — спробувати відговорити його. А третій — уникнути пропозиції.

Якщо ти потрапив на вечірку, де господар уже зламав татусевий бар і вся компанія влаштувалася з усіма зручностями, ти завжди можеш налити собі сік з льодом і тягти його весь вечір. Поки у тебе в руках буде щось схоже на випивку, ніхто тебе особливо не турбуватиме. Якщо хтось і запитає, що п'єш, спокійно відповідай «скрюдрайвер» — по-перше, красиво звучить для нетямущих, а тямущий зрозуміє, що це сік з горілкою. Або плесни собі тоніку і вичави трохи лимона — схоже на джин. А кола з льодом зійде за ром. Втім, можеш вигадати собі рецепт за власною ініціативою і виходячи з наявності випивки. Тільки не дозволяй нікому прикладатися до своєї склянки.

Важливе зауваження: відмовляючись від запропонованої випивки, ніколи не веди себе зверхньо або поблажливо — в більшості випадків у такий спосіб тобі просто пропонують подружитися (хоча такі люди здебільшого самі погано розуміють, що таке дружба). Часом я вважаю, що не завадить трохи і збрехати. Коли мені пропонують випити, я, загадково посміхаючись, тягну: «А мені вже і так добре». Маючи на увазі, що я вже «накидався» заздалегідь або ж «забив косяк». Це приймається без заперечень.

Тобто кажи, що завгодно, аби тобі дали спокій. Якщо треба, бреши. Скажи, що не питимеш, тому що боїшся свого старого — «якщо вчує, вб'є». Саме священна дріж перед моїм Татком Всемогутнім допомогла мені не стати наркоманом чи алкоголіком.

Ще одна перевага: я зрозумів, що коли відверто кажу, що не п'ю, навколо мене створюється вакуум і мене чудово видно з усіх боків — в очах оточення я виглядаю графом Монте-Крісто, романтичним героєм, самотнім в будь-якому натовпі. На мене дивляться, як на доісторичне чудовисько, і потай, щоб я не бачив, вказують пальцем. І от він я — Ді неймовірний!

— Справді, ти — неймовірний!

— Чого й тобі бажаю!

(Далі буде)

Шпигунські пристрасті

Напевне, ви вже читали в попередньому «Класі», як ми з Колібриком вигадали супержабу — щоб на кордоні служила і шпигунів ловила, тільки нічого в нас не вийшло. Читали?.. І, напевне, сміялися?..

А дарма. Бо шпигунів зараз не стало менше, ніж колись. І їх комусь треба ловити. А як не хочеш ловити, то сам можеш в розвідники записатися. Тому й пропоную тобі цикл «шпигунських сторінок». Перша сторінка — вже сьогодні!

Між іншим, чи знаєш ти, скільки коштує шпигунська робота? Я теж тривалий час не знав. Доки не прочитав інформацію американського уряду. Виявляється, тільки на утримання американських «лицарів плаща та кинджала» щороку виділяється 26,6 мільярда доларів США. Не дешево, та як сердито!

Шпигуни й розвідники відомі з сивої давнини. Навіть Біблія розповідає, що шпигунством займався Мойсей. Гомер пише, що тим самим не гребував й Одіссей. Розвідувальні організації існували у військах Олександра Македонського, Ганнібала, Сципіона, Юлія Цезаря — взагалі, у більшості царів та полководців.

А хто мав змогу стати найкращим шпигуном? Гадаєш — найсильніший, найсміливіший, найспритніший чи ще якийсь най-най?.. А от і ні! Бо найкращі шпигуни виходили... з дітей.

Школа Штірліців

У всі часи найнадійнішими воїнами та охоронцями вважалися люди, які пройшли спеціальну підготовку у ранньому дитинстві. Найчастіше вони були сиротами, а батьків їм замінювали суворі вчителі-наставники. Колись я ще продовжу цю тему й розповім про турецьких «мамлюків» та запорозьких «хрещеників» — це саме такі, спеціально виховані діти.

А сьогодні я розкажу про таку дитячу школу шпигунів, яка існувала в Радянському Союзі. Можливо, ви про неї чули, читали чи навіть кіно бачили, та не здогадувалися, що то за школа була насправді. Отже...

У далекі 20-30-ті роки почали створюватися спеціальні школи, куди направлялися діти-сироти, а також діти репресованих батьків. Їм змінювали прізвища і виховували на ідеях, проти котрих повставали їхні справжні батьки. Одну з таких дитячих колоній імені Горького під Полтавою очолив видатний педагог Антон Семенович Макаренко — пам'ятаєте його книжку «Педагогічна поема»?.. Ну, як не пам'ятаєте, то візьміть у бібліотеці і прочитайте. Цікаво.

У 1927 році Макаренка викликали до ГПУ — так тоді називалася контора, яка займалася шпигунами і розвідниками — і запропонували очолити нову колонію під Харковом. Сам Сталін викликав педагога і доручив складне завдання — створити центр підготовки розвідників і диверсантів. І негайно присвоїв Макаренку звання бригадного комісара НКВС. Куди було подітися педагогу? Довелося погодитись. І почав Макаренко з малюків ліпити шпигунів.

Серед дітей, які потрапили до розвідувальної школи, найменшому було шість років, а найстаршому — сімнадцять. Було створено багато спортивних і технічних секцій: веломотоспорту, боксу, кавалерійська, фотографічна, радіотехнічна, постійно проводились військові ігри. Діти проходили спеціальне тестування, за допомогою якого визначалися їхні інтелектуальні можливості.

Макаренко вперше запропонував розвідувальну спеціалізацію — окремо готувалися агенти, кур'єри і навіть винахідники та конструктори шпигунського спорядження. У 1932 році в комуні починається виробництво перших в СРСР плівкових фотоапаратів «ФЕД». Звісно, чималу частину цієї продукції складали апарати для секретних зйомок. Учні центру самі їх конструювали і самі ж виготовляли. Тож не дивно, що потім випускники центру Макаренка працювали розвідниками в багатьох країнах.

Але шпигуни для того й існують, щоб красти у когось секрети. В тому числі — і в інших шпигунів. От і німецькі шпигуни просочилися у радянський дитячий центр... У 1990 році німецькі спецслужби передали нашим документи 30-40-х років. Серед них виявилося і розпорядження Гітлера про залучення методів Макаренка в практику фашистських розвідшкіл. А зараз розробки видатного українського педагога застосовують у розвідувальних центрах усього світу.

Мені здається, що влітку часу все ж трохи більше, ніж під час навчання. Виходить, ще більше часу залишається для ігор та розваг. Тому пропоную погратися у

Шпигунські ігри!

А це такі ігри, завдяки яким можна повчитися на шпигуна. Приміром, ти шпигун і мусиш передати своєму агентові секретну інформацію. Та поруч — багато сторонніх людей, можливо, якийсь ворог спеціально стежить за вами... Що робити?.. Скористатися спеціальними шпигунськими трюками, от що!

Це чи оце?

Під час дружньої вечірки або біля вогнища в поході ти можеш продемонструвати всім свої справжні «телепатичні» здібності. Наприклад, на столі (на галявині, в наметі) друзі розкладають якісь предмети — ложки, виделки, сковорідки, книжки, сокири, лопатки тощо. Ти виходиш з кімнати або ховаєшся в лісі, а друзі обирають один предмет, про який вони будуть думати і який ти мусиш «телепатично» вгадати. Приміром, м'яч. Твій «агент» викликає тебе з лісу — і ти кажеш: «Прошу всіх уважно думати про той предмет, який ви замислили!» І згодом кажеш: «Це м'яч!» Тут всі дивуються, аплодують і заздрять твоїм телепатичним здібностям, ура!

Насправді ж ти із своїм «агентом» у всіх на очах просто обмінялися секретною інформацією. Всі предмети «агент» у твою відсутність розклав у два ряди (або на дві купки). А заздалегідь ви потай домовилися, що один ряд позначатиметься словом «це», другий — «оце». Ти повертаєшся, а партнер, вказуючи на гребінець, запитує «цей?», чи на ручку — «ця?» А ти кажеш «ні», бо предмети розташовані в групі «Це». Так само і в групі «Оце» партнер запитує тебе «оцей?» чи «оця?» — а ти все одно заперечуєш. Та тільки-но твій «агент» серед предметів групи «Це» спитає «оцей?» — можеш сміливо відповідати: «Так, саме оцей предмет ви замислили!» Ну, про оплески я вже казав. Та головне не оплески, а те, як вдало ви обмінялися секретною інформацією.

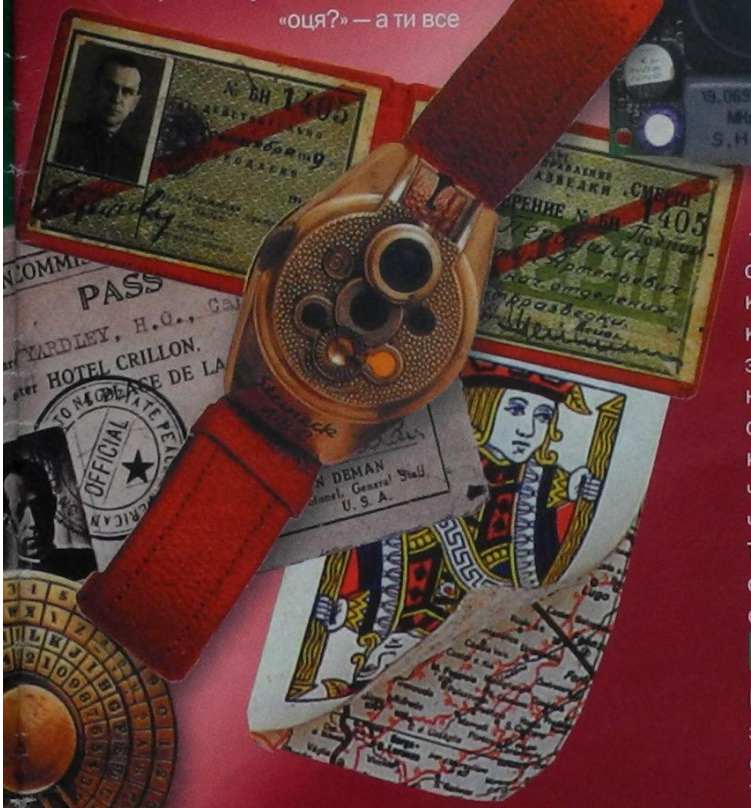

Ім'я-сигнал

Цей шпигунський трюк не потребує попередньої підготовки. Треба лише заздалегідь домовитись з «агентом». Ти виходиш, а твої друзі або розкладають кілька предметів, або просто замислюють, кого з них ти мусиш відгадати. Бажано лише, щоб предмети лежали рядком або друзі були поруч. Ти повертаєшся, просиш усіх телепатувати тобі свою думку, вгадуєш замислений предмет або людину, а далі — оплески і таке інше.

А твій партнер навіть слова не сказав! Більше того — друзі можуть тебе збивати, ставити різні запитання, але ти все одно безпомилково відгадаєш завдання. В чому тут секрет?

Коли компанія обрала якийсь предмет або людину для відгадування, твій «агент» повідомляє тобі цю інформацію. Звісно, це робиться потай. Він просто ставить твоє ім'я на відповідне місце у фразі, якою закликає тебе повернутися до кімнати. Наприклад, «агент» каже: «Пундику, можеш повертатися». І ти розумієш, що замислений предмет — перший у ряду, оскільки ім'я опинилося на першому місці у запрошенні. Якщо предмет, скажімо, четвертий, «агент» може сказати так: «Давно чекаємо тебе, Пундику — ти там не заснув?» Твоє ім'я на четвертому місці у фразі — значить, і замислений предмет четвертий у ряду. Все, перемога!

Тут, звісно, треба робити вигляд, що ти глибоко замислився, махати руками, наче ти витягуєш інформацію з Космосу, і таке інше. Тоді трюк виглядатиме ще фантастичніше.

Цифрові коди

Цей трюк виконується завдяки цифровому коду, про який знаєте тільки ти і твій «агент». Саме це і допоможе тобі справити на людей враження справжнього «телепата».

Ти виходиш з кімнати, а твій партнер пропонує друзям обрати будь-яке число — приміром, 629. І каже, що ти відгадаєш його серед інших чисел. Ти повертаєшся. «Агент» запитує: «Це 32?» Ти відповідаєш: «Ні». Але вже із запитання знаєш — решті це й на думку не спадає, — що замислене число буде назване п'ятим: тому що сума цифр першого числа 3+2 дорівнює 5. Твій партнер з таким же успіхом міг назвати 23 або 14 — головне, щоб у сумі була п'ятірка. А якщо «агент» вирішить поставити замислене число, приміром, сьомим, то й сума цифр мусить давати 7.

А далі «агент» починає називати будь-які числа — для більшої таємничості бажано називати і великі — 32, 4619, 777, 98, 629. А ти чотири рази кажеш «ні». Головне, щоб число 629 пролунало п'ятим — отоді ти й промовиш: «Це воно!» Всі в захваті, а ти розучив ще один трюк передачі секретної інформації.

До наступної зустрічі на «шпигунських сторінках»!

ПОКЛИК СЕРЦЯ, МУЗИКА ДУШІ

ТРІО "ЛІЦЕЙ":

Три чарівні дівчини — Настя, Аня, Ізольда. Їх продюсер — Олексій Макаревич. Разом — група «Ліцей». Незважаючи на те, що формально колектив іменується тріо, пан Макаревич є повноправним його учасником. Трапилося так, що після відвідин концерту в театрі-студії, на якому його дочка Настя співала разом з двома подружками, Олексій серйозно задумався.

— Я бачив дівчат вчора на концерті, вони непогано виглядали разом!— невгавав у роздумах чоловік. — Необхідно створити тріо, одягнути дівчат в голубі джинси і білі сорочки, дати в руки різнокольорові гітари. Голубі джинси асоціюються з хорошим настроєм. Біла сорочка — це завжди святковий, радісний колір. Гітара — символ достатньо очевидний, у сучасному світі розтиражований, зрозумілий і в Китаї, і в Америці... І в Росії. Необхідно робити тріо... Чому? Чотири виконавці — вже очі розбігаються, дві — малувато. А три — те, що треба. Викликаюче, яскраво, дівчата красиві.

Йшов 1991 рік. Олексій Макаревич, двоюрідний брат знаменитого Андрія, екс-гітарист настільки ж знаменитої московської групи «Воскресенье» і один з найвідоміших художників-декораторів столиці Росії ступив на нелегку продюсерську стезю.

— Дочка хоче співати. А чому б і ні?— подумав Олексій, і на світ Божий з'явилася група «Ліцей».

Через рік дівчата успішно дебютують в концертному залі готелю «Космос» на конкурсі «Утреняя звезда». А ще через рік — у 1993 — на знімальному майданчику **Музобозу** продюсер зрозумів, що все іде за планом. Протягом року дітище Макаревича виступає на найкращих концертних майданчиках, в компанії зірок вітчизняної естради. І виглядають дівчата все краще і краще — яскравіше, професіональніше.

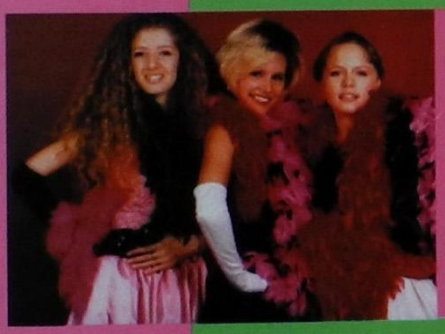

На той час учасниці групи вже закінчили школу, можна було б переходити до активної концертної діяльності. У 1995 році виходить альбом «Подруга Ніч». Група гастролює все успішніше. 26 жовтня 1996 року. Перші сольники «Ліцею» в Москві. На сцені Палацу молоді три дівчини. Перед сценою — натовп збуджених облич:

«Осень, осень, ну давай у листьев спросим, где он, май, вечный май?»

Слова і музику супер-хіта року написав Олексій Макаревич.

Альбом «Открытый занавес» вперше для «Ліцею» був записаний з музикантами рок-групи «Треф».

Популярність групи росте, як на дріжджах. Дівчата практично вдома не бувають. Однак Олексій Макаревич не дає жодних поблажок Насті, слідкує за тим, щоб дочка добре вчилася. До речі, вона паралельно вивчає готельний менеджмент і туризм у комерційному університеті.

У липні 1997 року за порушення умов контракту продюсер звільняє з групи Олену Перову, і в серпні у колектив приходить Анна Плетньова. Для того, щоб отримати звання «ліцеїстки», Аня проходить ретельний відбір — Макаревич вибрав нову учасницю з вісімдесяти претенденток.

27 серпня «Ліцей» у новому складі презентує диск «Паровозик-облачко», до якого ввійшло десять композицій, що стало вже традицією групи. На титульну пісню знято анімаційний фільм на студії «Мосфільм». Фанам припали до душі такі композиції, як «Незнакомка», «Девушка-зима», «Расставание», «Моя любовь».

Дівчатка у високих чоботах на платформі, у відкритих платтях і з новими гітарами, зробленими спеціально на замовлення, виглядають дуже і дуже привабливо..

«Ліцей» не збирається зупинятися на досягнутому, зараз активно працює і готує альбом «The Best». На щастя, ніхто з тріо не страждає зірковою хворобою.

— Я думаю, що «Ліцей» ще довго буде на плаву і не приховую, що це не лише творчий, але й комерційний проект,— говорить Олексій Макаревич. — Я, а також усі «ліцеїстки» робимо це за покликом серця.

Щитомордник

рід отруйних змій родини ямкоголових. Довжина 0.5-1.5 м. Живуть здебільшого в сухих місцях, але деякі види є напівводяними. Більшість видів живородящі, деякі відкладають яйця. Живляться головним чином дрібними хребетними.

Феномен The Prodigy

Здається, що світ сходить з розуму. У всякому випадку так можна сказати, спостерігаючи за тим, як самі ж люди неймовірно швидко перетворили британську команду «The Prodigy» з якихось кумедних техно-диваків у найсправжнісінький всесвітній рок-н-рольний феномен.

Так, що ж таке «The Prodigy»? Насамперед — це Leroy Thornhill, Liam Howlett, Keith Flint та Keith «Maxim» Palmer.

Слухачі давним-давно вирішили, що це більше, ніж просто чергова група на один день в списках популярності.

Феномен «The Prodigy» заінтригував навіть саму Мадонну, яка сподівалася на співпрацю з хлопцями над її новим альбомом. Але їй показали на двері, причому голосно та публічно. Як заявив Howlett британській пресі: «Це було б подібним до продажі наших душ чортові». Але Мадонна з цим не змирилася. Спостерігаючи за шоу «The Prodigy» із-за лаштунків, вона скопіювала, а заодно і вивчила їхні танцювальні рухи.

Історія групи почалася тоді, коли Лайам зустрів Кейта на одній з вуличних рейвових тусовок. Музика, яку грав Лайам, захопила Кейта, і він попросив у нього касету, на якій було записано чотири пісні, написані Лайамом. Кейт і Лерой, які були знайомі, спробували прокрутити цю касету на одній з вечірок. Після схвальних відгуків, зустрівши Лайама наступного разу, хлопці попрохали його зіграти власні композиції. Самі ноги потягли до танцю. Так з'явилась «The Prodigy».

Назва групи взята від першого синтезатора, якого придбав Лайам — «The Moog Prodigy».

Згодом до групи приєднався Максим, який був ведучим на концертах реггі. Вони почали грати NON STOP і випустили свій перший сингл «What Evil Lurks», який був проданий в кількості 7000 примірників. Потім з'явився «Charlie», який зайняв третє місце в національних чартах. Після четвертого сингла «Fine» вони випустили свій перший повний альбом «The Prodigy Experience». У 1993 році Лайам починає роботу над наступним альбомом. Ніхто не сподівався на такий успіх цього альбому «Prodigy» — «Music For The Gilted Generation». Він одразу піднявся на перше місце в чартах і був проданий мільйонним тиражем. У 1994 році «Prodigy» брали участь в шоу кожні чотири дні. Концерти йшли по цілому світі. Усі чотири сингли з альбому увійшли до списку найкращих 15 пісень і зробили групу ще більш знаменитою.

Для допитливих повідомляю: твої кумири живуть у своїх улюблених будинках у графстві Essgex. Вони — домочадці, живуть недалеко один від одного. Лайам пише музику у власній домашній студії, а решта учасників групи завжди несподівано з'являються в студії, щоб продемонструвати ті танцювальні рухи, які зародилися в них у голові.

Мозок групи — Лайам (народився 21.08.1971 р.), пише і виконує музику, використовуючи цифрове обладнання. Він почав грати на фортепіано ще до того, як вивчив назви нот. Працює один, зачинившись у своїй студії. Найкращі хіти пише вночі. Він ненавидить спорт, і навіть футбол. Захоплюється фільмами жахів, обожнює машини «Ferrari».

Кейт (народився 27.03.1969 р.) — імідж колективу. Багато людей розуміють, що таке «Prodigy», лише коли бачать його. Чудовий танцюрист-віртуоз. Бере участь в гонках автомобілістів. У школі вчився жахливо, а погані оцінки до сих пір аукаються йому в житті. Часто хлопці з групи радять йому, що і як робити. Любить експериментувати із своєю зовнішністю.

Максим (народився 21.03.1967 р.) вперше вийшов на сцену в чотири роки. Пише серйозні вірші. Любить глядачів і абсолютно їх не боїться. Іноді шокує навіть самих учасників колективу, коли на сцену виходить в зеленій спідниці і з золотою пластинкою на зубах.

Лерой (народився 8.10.1968 р.) футбольний фанат, навіть грав у футбольному чемпіонаті серед зірок естради. До утворення групи працював електриком. Любить грати в комп'ютерні ігри. Дехто вважає його найкращим танцюристом у світі.

картинка

Як побачити стереокартинку? Зробити це можна так. Розташуй аркуш із стереозображенням на рівні очей на відстані 25-30 см від ни
Вдивлятись потрібно так, немов ти намагаєшся роздивитися щось, що знаходиться за нею. Очі при цьому повинні дивитись у центр малюнка
але фокусуватися за ним. Якщо орнамент починає рухатись, то це означає, що ти на вірному шляху — образ захованої картинки ось-ось ма
«проявитись». Якщо з першого разу тобі не вдалось роздивитись те, що зображено на стереокартинці — не засмучуйся. Потрібно лише трошк
потренуватись — і тоді ти будеш легко знаходити стереозображення. Крім того — це корисна вправа для твоїх очей.

твоя ігротека
11/23

Стереопари розглядаються так само, як і стереокартинки, при цьому дві картинки мають злитися в одне об'ємне зображення.

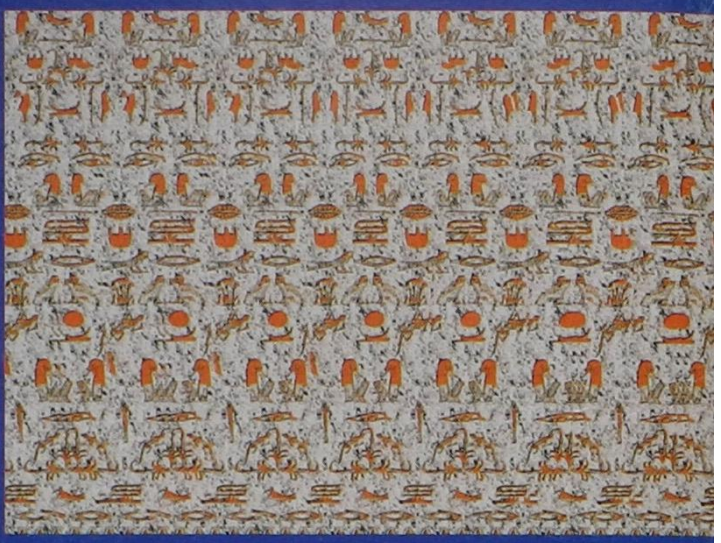

ІГРИ
КЛАС!
передплатний індекс
48739

твій друг і порадник
КІЛІАС!
передплатний індекс
українською мовою 40240
російською мовою 22571

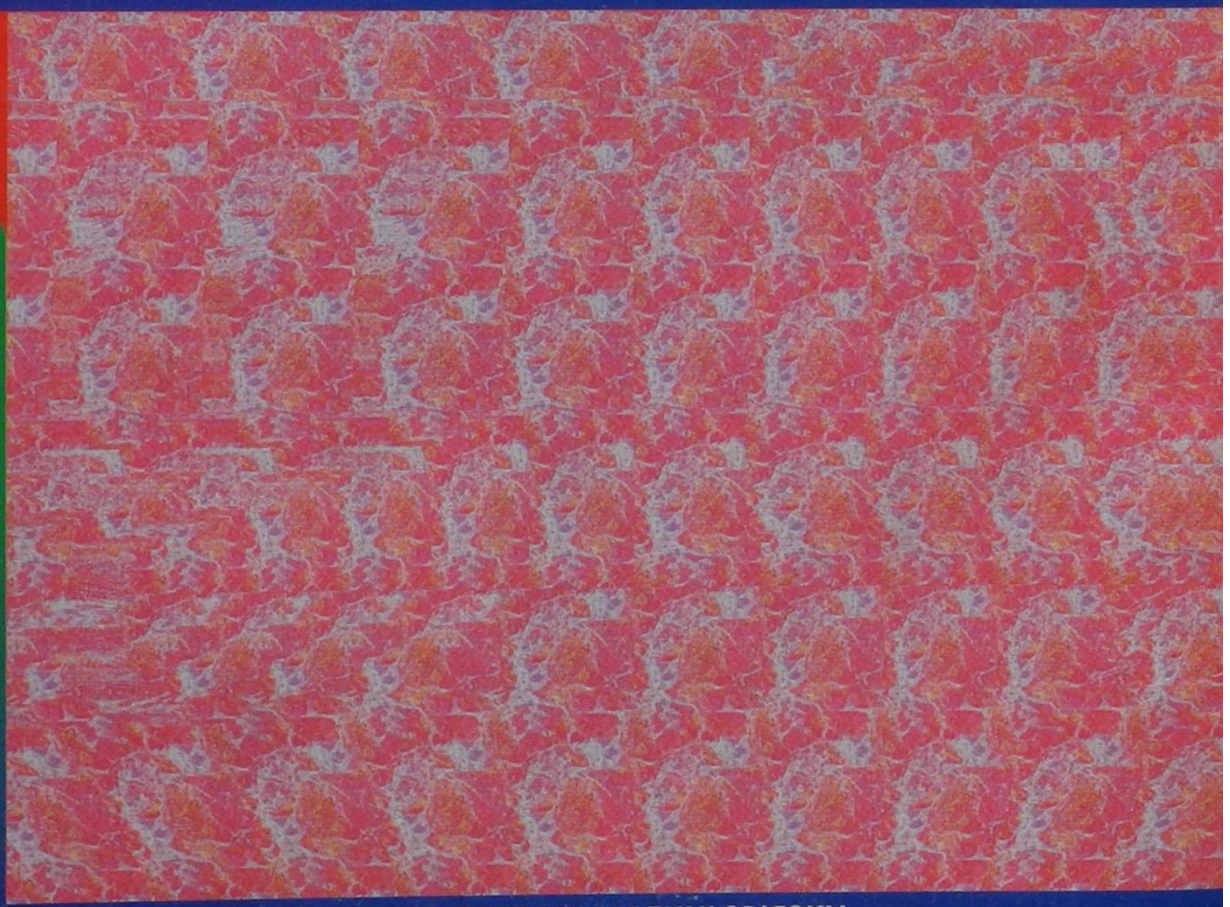

ПЕРЕДПЛАТА У БУДЬ-ЯКОМУ ВІДДІЛЕННІ ЗВ'ЯЗКУ